№ 40

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w PIĄTEK DNIA 17 MAJA V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W ostatnim, któryśmy otrzymali, numerze gazety, *Poczty Północney*, datowanéy z *Petersburga* dnia 8 maja, o podróży N. Cesarza Jegomości, mamy następujące wiadomości:

„Dnia 20 kwietnia, o godzinie 6tey z południa, przybył N. Pan, w pożądanym stanie zdrowia, do miasteczka *Rożejampol*, (w pow. włodzimier. gub. wołyń.), gdzie powitany został przez Ziemskiego Sprawnika wśród radośnych okrzyków licznie zgromadzonego ludu, a przy kościele XX. *Kapucynów*, przez przełożonego z bracią zakonną, z krzyżem i święconą wodą. O godzinie 7mey wieczorem przybył N. Pan do *Włodzimierza*, u rogatek miasta powitany przez Horodniczego, a w mieście samém przez licznie zgromadzonych mieszkańców, którzy radośnémi okrzykami napełniali powietrze. W blizkości domu Marszałka powiatowego spotykało MONARCHĘ duchowieństwo z krzyżem i święconą wodą, takoż jenerał major *Emeljanow* i półkownik *Bojarynow* ze sztabs- i ober-officerami, urzędnicy miasta i ślachta. Cesarz Jegomość, pocałowawszy krzyż ś., raczył oglądać stojącą w paradzie rotę żytomirskiego półku pieszego; o godzinie zaś 8mey, w dalszą wyjechał drogę. W orszaku Jego CESARSKIEY MOŚCI znayduje się Xiążę *Hessen-Homburg*.

„W nocy na 21szy, przybył N. Pan, do *Łucka*, wśród odgłosu dzwonów i radośnych okrzyków mieszkańców. Miasto było oświecone. Nazajutrz zrana o godzinie 8mey, wyjechał N. Pan, w pożądanym stanie zdrowia, w dalszą podróż, i we wsi *Jarosławiczach* słuchał mszy świętey. Na wyjeździe z *Łucka* raczył Cesarz Jegomość udarować Biskupa wołyńskiego, *Cieciszowskiego*, kosztownym krzyżem dla noszenia na piersiach, rządcę jego domu złotą tabakierą, a sekretarza złotym zegarkiem; dla służących zaś rozkazał dać 550 rubli."

„Około południa dnia 21go przejeżdżał N. Pan, przez *Dubno*, udając się na trakt do *Ostrogu*. Policmeyster miasta *Dubna*, *Fridrichs*, był szczęśliwym, przez Xiążęcia *Wołkońskiego*, Naczelnika głównego Sztabu, otrzymać oświadczenie Naywyższego ukontentowania Jego Cesarskiey Mości, za znalezione w mieście ochędóstwo i porządek. W miasteczku *Barkowiczach*, o 16 wiorst od *Dubna*, miał N. Pan obiad, o godzinie zaś 4tey z południa przybył do *Ostrogu*. Wielka liczba mieszkańców zebrała się dla spotkania Jego Cesarskiey Mości, i przybywającego witała ustawicznemi okrzykami nayżywszey radości. Obywatele miasta na spotkaniu mieli szczęście chleb i sól ofiarować. MONARCHA, po obeyrzeniu batalionu 49go półku strzelców, w pożądanym stanie zdrowia w dalszą udał się podróż."

Rządzący Senat, przez ukaz okolny do władz gubernialnych całego państwa, pod dniem 11 kwietnia, uwiadomił, iż na czas wyjazdu JO. Xięcia *Galicyna*, Ministra spraw duchownych i oświecenia krajowego, do *Moskwy*, pomienione ministeryum sprawować będzie JW. Rzeczywisty Radca Tayny, *Kozodawlew*, Minister spraw wewnętrznych.

Cesarz Jmć d. 3 pazdz. r. z. potwierdził opiniją Rady Państwa, ogłoszoną w gazecie senackiey z dnia 4 maja, uznającą potrzebę, na przedstawienie Chersońskiego Gubernatora Wojennego, ustanowienia nowey przystani na morzu azowskiem; a razem potwierdził N. Pan i prawidła celne dla tey przystani.

Minister spraw duchownych i krajowego oświecenia, w przełożeniu do Justic-Kollegium spraw inflantskich i estońskich, dnia 7 stycznia roku 1817 datowaném, a d. 4 maja w gazecie senackiey ogłoszoném, wyraził:

„Prezydent Justyc-Kollegium doniosł mi, że dnia 20 pazdziernika roku zeszłego 1817, pastorowie wszystkich protestanskich kościołow w *S. Petersburgu*, oznaczyli uroczystość trzeciego wieku reformacyi, spólném udzielaniém Nayświętszych Tajemnic w kościele *ś. Piotra*. O tey okoliczności, dającey świadectwo o duchu miłości i pokoju, uczyniłem doniesienie Jego Cesarskiey Mości.

„Cesarz Jegomość, z prawdziwém ukontentowaniem poglądając na to zjednoczenie różnych protestantskich wyznań, i nie powątpiwając, że zawsze taż jedność w duchu, będzie ożywiała tych wyznawców Ewangelii, oświadczył Naywyższe Swoje zezwolenie, na przedstawienie Prezydenta Barona Korfa, iżby odtąd wyznania protestantskie mianowały się kościołem Ewangelicznym. Jego Cesarska Mość jest przekonany, że wypadek ten posłuży do mocnieyszego utwierdzenia wzajemney zgody między Jego poddanymi Ewangelicznego wyznania, za ugruntowaniem w sercach ich tych prawd, na których wznosi się budowa cywilnego porządku, a które dane są z wysokości w rękoymi przyszłego szczęścia."

Dnia 15 kwietnia jechał przez *Żytomierz*, Jego Cesarskiey Mości Jenerał Adjutant, *Uwarow*, i w dalszą udał się podróż na trakt do *Starokonstantynowa*.

Prezydent i jeneralny konsul w mieście wolném *Krakowie*, *Zarzecki*, nayłaskawiey mianowany Radcą Stanu, z rozkazem liczenia go w kollegium państwa spraw zagranicznych.

Paziowie dworu Jego Cesarskiey Mości, Alexander i Piotr *Gresserowie*, Jerzy *Szwenhelm*, Jan *Goleniszczew Kutuzow*, Apolon *Bekieszow*, Mikołay *Chrystowski*, Paweł Hrabia *Fe zen* i Paweł *Kożin*, za uczyniony postępek w naukach, nayłaskawiey mianowani kamer-paziami.

W *Perejasławiu*, w rocznicę wstąpienia na tron N. Cesarza Jegomości, uroczystym sposobem otworzono nową szkołę powiatową. Obecni temu obchodowi znakomitą, na rzecz tey szkoły, złożyli ofiarę.

Od początku tegoroczney żeglugi, przybyło do *Bolder-Aa*, 257 okrętów kupieckich, a wyszło 86.

W *Kazaniu* dnia 14 kwietnia, z północy ku porankowi, straszliwa powstała burza, niebo niezmiernie się zachmurzyło, częsta była błyskawica, grzmot kilkakrotny z piorunem, z wielkim deszczem i gradem. Naystarsi z mieszkańców nie pamiętają podobnego w czasie tym zdarzenia.— W wielu okolicach gubernii *twerskiey*, w końcu kwietnia, tak wielkie leżały śniegi, że małemi drogami jechać prawie nie można.— Dnia 7 kwietnia w *Żytomierzu*, była wielka burza z ulewą.— W okolicach *Perejasławia*, od dnia 10 marca ciągle mają czas ciepły. Posiewy w ogrodach i na polach pięknie powschodziły, lasy żywą okryły się zielonością, a prześliczne wschody oziminy obiecują naypożądańszy urodzay.

Liczba okrętów w *Rydze* dnia 11 maja: przybyłych 317, wyszłych 160.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebr. 3 ruble 87½ k.; dukat holl. 11 r. 4 k., imperyał 37 r. 60 k.

Królestwo Polskie.

Donieśliśmy w przeszłey gazecie, iż Deputacya z Senatu miała szczęście złożyć Nayjaśnieyszemu Panu, w dniu 26 z. m. tak adres, jako też uwagi tegoż Senatu nad Rapportem Rady Stanu. Oto jest odpowiedź N. Monarchy, dana wspomnioney Deputacyi.

Reponse de S. M. L'Empereur *et* Roi *à l'Adresse du Sénat presentée par la Députation de cette Chambre.*

Je suis très satisfait des sentimens que le Sénat du Royaume vient de me témoigner par votre organe. Dites lui, que je ne perderai jamais de vue le bien-être de la Nation Polonaise; en y contribuant, je ne ferai que suivre l'inspiration et la conviction intime de mon coeur. La conduite des Polonais, les malheurs qu'ils ont endurés, et l'amour de la patrie qui les caractérise, leur ont concillié depuis long-tems toute mon estime. J'espère qu'ils me seconderont dans tout ce que je me propose encore de faire pour eux.

Odpowiedź Nayjaśnieyszego Cesarza i Króla na Adres Senatu, podany mu przez Deputacyą Izby Senatorskiey.

Kontent jestem z uczuć, które Senat Królestwa wyraził mi przez usta Wasze. — Powiedźcie mu, że nigdy z oka nie spuszczę pomyślności Narodu Polskiego; przykładając się do niey, póydę jedynie za natchnieniem i przekonaniem serca mojego. Postępowanie Polaków, nieszczęścia jakich doznali, i znamionujaca ich miłość oyczyzny, zjednały im od dawna cały móy szacunek. Spodziewam się, iż mi dopomagać będą we wszystkiém, co jeszcze dla nich uczynić przedsięwziąłem.

Dnia 14 maja r. b. odprawiła się w stolicy naszey świetna uroczystość *Inauguracyi* Królewskiego Uniwersytetu, który jeszcze w roku 1816 postanowieniem naylepszego Monarchy z dnia 19 listopada założonym został. Dzień ten, który oyczyste dzieje zapiszą na karcie dobrodzieystw zlanych na Naród przez łaskawego Króla, stanowić będzie znakomitą Epokę w Historyi nauk kraju naszego. — Uroczystość tę podniosło jeszcze ogłoszenie potwierdzenia przez Nayjaśn. Pana pierwszego wybranego Rektora tegoż Uniwersytetu.

Wspaniały kościoł *S. Krzyża*, naprzeciw gmachów Uniwersytetu położony, na mieysce do tey uroczystości obrano: bo hołd tylu wyniosłych uczuć nie mógł bydź przyzwoiciey złożony, jak przed oltarzem Pana Zastępów.

Stosownie do ogłoszonego programmatu zapowiadającego tę uroczystość, zebrali się o godzinie 10 w sali środkowey pałacu Kazimierowskiego, JW. Rektor, Dziekani, Professorowie, słuchacze i uczniowie Królewskiego Warszawskiego Uniwersytetu, do których JW. Rektor *Szweykowski* krótko przemówiwszy, zaprosił, aby porządkiem wydziałów za jego przewodnictwem do świątyni Pańskiey udali się. Zbliżała się już godzina 11sta: wszystkie szkoły tuteyszey stolicy, i oświecona publiczność licznie napełniały kościoł, który stosownie do tak ważnego obrządku przyozdobiony został: płeć piękna pozasiadała w ławkach. Nie sama tylko ciekawość zgromadziła widzów: obchód taki nie mógł bydź obojętny dla Oyców i Matek każdego stanu; nie dziw więc, że tłum był wielki.

Na wzniesieniu pośrodku Kościoła zastawione były dwa stoły, jeden po prawey, drugi po lewey stronie wielkiego ołtarza. Okazałość ta wprawdzie do zmysłów tylko mówiąca, zapowiadała jednak, zawsze umysłowi niezwyczayny zamiar gorliwego o dobro kraju Rządu. Pierwszy dla Kommissyi Rządowey wyznań i oświecenia przeznaczony; za drugim zasiadł Rektor i Dziekani; obok i za niemi Professorowie Uniwersytetu, w liczbie czterdziestu kilku, krzesła swoje zajęli. — Po teyże stronie i uczniowie Uniwersytetu mieścili się.

Wkrótce przybył JW. Minister Hrabia *Potocki*, na czele JWW. Członków Kommissyi Rządowey wyznań i oświecenia, których przyjął Rektor i na przeznaczone mieysca zaprowadził. Przybyli zaraz i Ministrowie, Rada Stanu i inne władze rządowe na ten obchód zaproszone, i zasiedli na krzesłach rozstawionych w półkole środek kościoła zamykające. — Zaszczycili także ten obchód swoją bytnością JW. Senator Państwa Rossyyskiego *Nowosilzoff* i inni dostoyni goście. Na przodzie przygotowano siedzenie dla JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, na którego cała Publiczność, w poważnem milczeniu oczekiwała. Dano znać o jego przybyciu; wyznaczona Deputacya z Członków Uniwersytetu, przyjęła u drzwi kościoła i do koła Rady Stanu i Ministrów zaprowadziła, gdzie Go JW. Minister oświecenia w assystencyi kilku Członków Kommissyi i Rektora Uniwersytetu, zszedłszy z mieysc swoich przywitali. Był to uymujący serca i razem poszanowanie wzbudzający widok, w którym wszystko, co jest naypierwszém u ludzi, łączyło się; sędziwy wiek, zasługi w oyczyźnie i dostoyność urzędu; widok, który podnosząc godność wspaniałey uryczystości, dowodził w jakiém są znaczeniu uczeni i nauki u naszego Rządu: bo chętnie należyty hołd oddaje naukom ten, którego pierwiastki chwały na nich się opierają. JW. Senator *Malczewski*, Biskup Kujawski, w pontyfikalne szaty przyodziany, w assystencyi licznego duchowieństwa, Mszą świętą odczytał przy odgłosie piękney muzyki przez Członków tuteyszego Towarzystwa wykonaney. Po Mszy ś. celebrujący Biskup zaintonował Hymn, *Veni creator*, który także muzyka z połączeniem śpiewów odgrała. Po skończonym hymnie zasiadł celebrujący na swojém mieyscu w praezbiterium, a JW. Minister w zabranym głosie oznaymił zamiar i ważność dzisieyszey uroczystości: następnie odczytane było Dyploma Nayjasn. Pana, stanowiące Uniwersytet Królewski w *Warszawie*, a JW. Biskup Płocki, *Prażmowski*, Członek Kommissyi i jako Członek byłey Rady Uniwersytetu, zdał następną sprawę z dotychczasowych iey czynności.

„Szczęśliwym nazwać się może kray, w którym urzędnicy łączą z zdatnością moralność. Jest bez wątpienia chęcią każdego z panujących tego trzymać się prawidła; lecz Nayłaskawszy nasz Monarcha w mądrości swey obmyślił i przepisał środki, aby wybór jego był naymniey znwodnym. Gdy artykuł 125 Konstytucyi dozwala zgromadzeniom Powiatowym i gminnym wskazywać do urzędów osoby, umiejące zasłużyć na powszechny szacunek, wstęp do nich tym tylko staje się otwarty, którzy według postanowienia z d. 26 listopada r. z. swoje usposobienia dowiodą. Stosownie do tey zasady troskliwość Rządu zwróciła uwagę na ułatwienie dla młodzieży sposobów nabycia wiadomości potrzebnych chcącym się poświęcić usłudze publiczney.

„Odległość starożytney szkoły Krakowskiey czyniła trudnym przystęp do niey mniey majętnym z dalszych Województw; dwa istniejące w tuteyszey stolicy Akademiczne wydziały, Lekarski od początku roku 1808, a prawa i administracyi od środka tegoż roku, wzbudzały pragnienie zaprowadzenia brakujących, któreby uzupełniły ogół nauk w Uniwersytetach dawanych.

„Stało się zadosyć powszechnemu żądaniu. Nayjaśnieyszy Pan nowém dobrodzieystwem obdarzył swoje Królestwo, i ozdobił jego stolicę, stanowiąc Dyplomatem w dniu 7 (19) listopada roku 1816 wydanym, Uniwersytet, z nadaniem mu tytułu Królewskiego, i porównaniem go w prawach z innemi, tak krajowemi, jak zagranicznemi Uniwersytetami.

„Kommissya Rządowa wyznań religiynych i oświecenia publicznego, mając sobie polecone wykonanie woli Monarszey, wyznaczyła zpośród siebie pięciu Członków (*a*), które wraz z mianowanemi Dziekanami wydziałów

---

(*a*) Wyznaczonemi z Kommissyi byli: Radca Stanu *Staszic*, Prezydujący, Biskup *Prażmowski*, Radca Stanu, Hr. *Sierakowski*, *Surowiecki*, *Linde*. z Uniwersytetu: X. *Szweykowski*, zastępca Dziekana Teologii, *Bandtkie*, Dziekan wydziału prawa i Administracyi, *Dziarkowski*, Dziekan wydziału Lekarskiego, X. *Dąbrowski*, Zastępca Dziekana wydziału Filozofii, *Bacciarelli*, Zastępca Dziekana wydziału umiejętności i sztuk pięknych.

składając tymczasowo ogólną radę Uniwersytetu, zatrudniły się jego organizacyą. — Włożony jest na mnie obowiązek zdać sprawę z czternastomiesięczney jey pracy.

„Głównemi Rady powinnościami było: ułożyć Statut organiczny, zaprowadzić wydziały, obsadzić mieysca.

„W dawnieyszym składzie, Uniwersytety wystawiały kształt Rzeczypospolitey przywilejami zpod praw krajowych wyjętey, łatwy dający wstęp do zatargów, zamieszania i bezrządu; prywatne przez Professorów dawane czyniły mniey dokładnemi publiczne lekcye; korzyść cała była dla tych, co przy pilności posiadali majątek. Zbytnia swoboda dla uczących się niszczyła dobre obyczaje i rozkrzewiała szkodliwe nałogi; udzielanie stopni nie dowodziło zdatności oneż otrzymujących. W projektowanym przez siebie Statucie starała się Rada tych wad uchronić.

„Dozór naywyższy polecony Rektorowi z Radą, którą pod jego naczelnictwem składają Dziekani. Czas urzędu Rektora do lat 4, Dziekana do 3, ograniczony. Wybór na te urzędy Professorom zostawiony. Rektora Monarcha, za przedstawieniem Kommissyi Rządowey wyznań religiynych i oświecenia publicznego, patentem nominacyynym zaszczyca; Dziekanów taż Kommissya zatwierdza. Przepisane zgromadzenia tak wyborowe, jak naukowe; większości głosów decyzya przyznana. Dla zachęcenia zasługi, klassy między Professorami ustanowione. Liczba godzin w tygodniu, którąby zapewniła publiczny pożytek dla każdego, określona; powinności ich dokładnie wyszczególnione, czas wolny od nauk ograniczony; karność uczniów obostrzona i kondycye do ich przyymowania opisane; dawanie stopni ścisłemu examinowi poddane, do pozyskania naywyższego stopnia doktoratu dwuletnia krajowi usługa za warunek przydana.

„Z jakąkolwiek ostrożnością dzieło to zdawało się wypracowaném, rostropność radziła doświadczenie jego dobroci czasowi zostawić. Z tego powodu Kommissya Rządowa dozwoliła tymczasowo go zaprowadzić, nim do naywyższego przedstawiła go zatwierdzenia.

„Dyploma J. K. Mości obeymuje liczbę wydziałów.

„Pierwszym z nich jest wydział *Teologii*, tey wysokiey nauki prowadzącey do Boga przez gruntowną znajomość religii, i czystey moralności Chrześcijańskiey, zasadzoney na Piśmie S., powadze Kościoła, i przykładach z dziejów jego czerpanych.

„Drugi wydział *Prawa i Administracyi*, ścisły z sobą związek mających, gdyż nie dla samego tylko Sędziego potrzebna jest umiejętność prawa; ani może bydź dobrym administratorem, komu oyczyste prawodawstwo jest obcém.

„Trzeci wydział *Lekarski*, który dostarczać ma Urzędników zdrowia, woysku, i prowincyom.

„Czwarty wydział *Nauk Fizyczno-matematycznych*, które do wysokiego w tym wieku przyszedłszy doskonałości stopnia, polepszyły znacznie byt ludzkich towarzystw.

„Piąty nakoniec wydział *Umiejętności i sztuk pięknych*, które są cechą cywilizowanych Narodów, ktore tyle uprzyjemniają, i polepszają stan duszy, ile umiejętności fizyczne dogadzają potrzebom ciała.

„Do Rady należało rozwinąć właściwe w każdym wydziale nauki, i liczbę katedr określić.

„W początkach tych zakładającego się Uniwersytetu, uznała za dostateczną 3 Katedry w wydziale Teologii, oprócz osobnego Nauczyciela języków wschodnich, 6 w wydziale Prawa i Administracyi; tyleż w wydziale lekarskim przy pomocy Professorów nadzwyczaynych; 7 w wydziale filozoficznym, 12 w wydziale Umiejętności i sztuk pięknych.

„Dwa tylko dawniey zaprowadzone wydziały, były obsadzonemi; do nowo otworzonych wezwane osoby, częścią krajowe, częścią zza granicy sprowadzone: Liczy teraz Uniwersytet 44 Professorów, to jest: 9 dawnych, a 35 nowo mianowanych.

„Do tak urządzonego Uniwersytetu pokwapiła się młodzież, i liczba uczniów w tym roku dochodzi trzystu.

„Taki jest krótki obraz czynności Rady. Uniwersytet przyszedłszy do swey doyrzałości, zostawiony jest swemu wewnętrznemu rządowi, pod naczelnictwem Szanownego Męża, który dwudziestokilkoletnią pracą w zawodzie edukacyynym, zyskaną wspól-kollegów ufnością na ten stopień zasłużył. Kommissya Rządowa wyznań religiynych i oświecenia publicznego, pod przewodnictwem Ministra, ktoremu gorliwość o rozszerzenie światła, i ważne prace w potomności zapewniają sławę, nie przestanie czuwać nad udoskonaleniem ustaw tego Instytutu aby poleceniu Monarchy, i oczekiwaniu Narodu odpowiedział.“

Po takowém zdaniu sprawy odezwał się powtórnie JW. Minister oświecenia ze zwykłą sobie wymową; głos jego i tu w swojey okazał się świetności, pomimo sił długoletnią pracą i zasługą starganych, jako dzielną ożywiony pobudką, bo mówił o nowym rodzaju dobrodzieystw Naywiększego Monarchy, tudzież o wysokim zamiarze i przeznaczeniu Uniwersytetu. Ogłosił potém potwierdzenie Rektora przez Nayjaśn. Pana; odczytano listę Dziekanów i Professorów wszelkiego stopnia i oddał Dyploma Rektorowi Uniwersytetu wraz z jego tymczasowym Statutem. Na to wszystko JW. Rektor, w zabranym głosie, pełnym szlachetnych uczuć i wielkich myśli, odpowiedział. Nie odważamy się na rozbior tey mowy: bo czujemy słabość sił naszych; czujemy, iżbyśmy nie potrafili wszystkie jey zalety należycie oddać; dość więc będzie treść jey wyłuszczyć, którą pochlebiamy sobie, żeśmy uchwycili stanąwszy w bardzo dogodném mieyscu, z którego każda myśl, każdy wyraz dobrze był słyszany. Mówca zastanawiał się nad wyobrażeniem Uniwersytetu; rozbierał uczonym sposobem własności i cel jego istotny wskazał; tudzież różnicę od innych naukowych Instytutów; słowem, okazał tym sposobem, czém może i bydź powinien każdy Uniwersytet. Szlachetna nadzieja pozwalała mu wróżyć, iż témże będzie i Królewski Warszawski Uniwersytet. Zapuściwszy się potém w wynikające ztąd wnioski, namienił o obowiązkach członków Uniwersytetu, i dał poznać, czego po tym Instytucie narod spodziewać się może. Tu wyłożył zasady, jakich się też członki trzymać mają z natury Instytutu i jego przepisów; a w tych namieniwszy o wierności dla Rządu, uczynił uwagę, iż to będzie koniecznym skutkiem potężnych uczuć, jakiemi serca wszystkich Polaków są przejęte dla naylepszego z Monarchów: zwrócił więc swą mowę w mocnych wyrazach do uczniów Uniwersytetu, końcem wpojenia w nich niewygasłey nigdy wdzięczności; przypominał głównieysze dobrodzieystwa tego Monarchy dla całego Narodu wyświadczone, zkąd uczynił wniosek, co czynić mają, aby się dalszych łask Jego godnemi stali. — Złożył podziękowanie Kommissyi Rządowey wyznań i oświecenia za nadanie tymczasowych ustaw zgodnych z duchem Konstytucyi krajowey i znaturą Instytutu; zwróciwszy nakoniec głos swóy do JO. Xięcia Namiestnika, zaniósł do niego prośbę, aby, jako świadek uczuć i przedsięwzięć Członków Uniwersytetu, ten nowy i jedyny w kraju Muz przybytek, szczególnieyszey opiece Nayjaśnieyszego Pana polecić raczył.

Nie wątpiemy, że obie te mowy drukiem oświeconey publiczności udzielone będą, które chociaż do jednego zdawały się zmierzać celu, znacznie pomiędzy sobą się różnią. Obie są wzorem oyczystey wymowy. Pierwszą mówił, jak przystało na Naczelnika edukacyi, w drugiey maluje się charakter męża, który wolno obrany, jest pierwszym pierwszego w kraju Instytutu Rektorem. Hymn *Te Deum*, zaintonowany przez JW. Celebrującego. ukończył tę świetną i okazałą uroczystość. Jest to ozdobna pamiątka narodowości, godło pomyślności oyczyzny i niemylna wróżba trwałego szczęścia potomków.

Miasto wolne Kraków.

W dalszym ciągu posiedzenia Seymu prawodawczego d. 26 lute. b. r. w materyi o pojedynkach po wielu mowach, przystąpiono do wotowania sekretnego i 25 głosami przeciwko 8 postanowiono: iż prawo oznaczy, w których przypadkach na pojedynkujących się będą kary kryminalne, a w których utrata wszelkich praw politycznych i oddanie pod kuratelę.

)I(

Indye wschodnie.

W Korres. hamburskim czytamy z *Bombay*, pod 8 listopada: Gazety tuteysze zawieraią nastę̨puiący wyciąg z listu jednego oficera angielskiego, datowanego d. 27 września 1817, na prawym brzegu rzeki *Jemm*.

„Jesteśmy teraz w pochodzie, zapewne naprzód przeciw twierdzy *Gwalior*, należącey do *Scindeaha*. Tymczasem głównym celem wyprawy jest zupełne zniesienie *Pindaressow*, pokolenia nayniegodziwszych rozboyników, którzy nam od wielu lat niepokoy czynili. Całe woysko, które się teraz w polu znayduje, składa z 10ciu *dywizyy*, każda z 10,000 głów. Ruszyliśmy ku jednemu punktowi ze trzech stolic prezydencyy indyyskich *(Calcutta, Madras, Bombay)* z naypięknieyszem woyskiem, jakie kiedy w *Indyach* widziano. Gubernator jeneralny *(Hastings)* jest przy naszey dywizyi, która ma 13,000 ludzi i 80 dział. Chałastra, która dla obozowey posługi za tą się dywizyą ciągnie, wynosi 67,000 *ludzi*. Do dźwigania bagażów naszego regimentu mamy 40 słoniow i 400 wielbłądów. Przy każdym słoniu jest dwóch posługaczów. Tych jest 1,400, prócz 120 posługaczów kuchennych i 900 do kupowania lub przysposobienia żywności. Nasz regiment zatém prowadzi za sobą, nie rachuiąc kobiet i dzieci, nie mniey, jak 3,500 posługaczów.

Margrabia *Hastings* odbywa podróż monarchicznie. Ma 150 słoniow i 400 wielbłądów, prócz wspaniale przybranych słoniów stanu *(Staats-Elephanten)*, 36 rajahow, czyli niepodległych naczelników różnego stopnia, są teraz w podróży dla złożenia uszanowania swego Margrabiemu. Niektórzy z nich przybyli już do obozu. Gubernator jeneralny w rzeczy samey otoczony jest teraz taką okazałością i takim blaskiem, jak niegdyś Wielki Mogół. Żaden monarcha europeyski nie utrzymuje takiey okazałości. Wielu xiążąt indyyskich przyprowadziło już posiłki swoje do wielkiego woyska. Angielski major, *O'Donnell*, zamordowany został przez jednego kawalerzystę, który należał do 8go regimentu indyyskiego."

Daley zawiera tenże *korrespondent hamburski*, z *Londynu* pod 5 maja: „Ostatnie wiadomości z Jndyy wschodnich, pod 7 stycznia, są nader ważne, i objaśniają przyczynę ogromnych przygotowań do wyprawy przeciw Pindaressom i do połączenia woysk z *Madras*, *Kalkuty* i *Bombay*. Wszyscy *Maratowie*, jak się zdaje, są w tajemnym związku, w zamiarze uderzenia na kompaniią angielską. Pindaresowie nie składaią tak bardzo wielkich kup rozboyniczych. *Peishwa*, jako głowa Xiążąt Maratow, dał pierwsze hasło. Rajah *Beraru* i znajomy *Holkar* rozpoczęli już kroki nieprzyjacielskie, i nie ulega żadney wątpliwości, że *Scindeah* i *Meer-Chan* za tymże póydą przykładem. *Scindeah* czyni wszelkie przygotowania do obrony twierdzy *Gwalior*, do którey Lord *Hastings* z oddziałem swoim zmierza, i dnia 14 grudnia 1817 był już od niey tylko o sześć dni drogi. Oddział jenerała *Hislop* stoczył bitwę z woyskiem *Holkara*. Bitwa była zacięta i krwawa: 30 oficerów europeyskich i 700 ludzi ranionych lub zabitych zostało. Woysko *Holkaru*, naylepsze w całych Indyach, stanęło w obozie mocno obwarowanym nad rzeką *Siffra*. Oboz ten wstępnym bojem zdobyty został; artylerystów *Holkara*, którzy jak mur przy działach swoich stali, prawie wszystkich wycięto: 65 dział dostało się w ręce jenerała *Hislop*. Nieprzyjaciel zostawił na placu 2,000 zabitych lub ranionych, i puścił się do *Ranpoor*; brygada *Sir W. Keers* ruszyła za nim w pogoń. Jenerał brygady *Doveton* miał bitwę z woyskiem Rajaha *Beraru*. Sam Rajah dostał się w niewolę. Woysko jego poszło w rozsypkę; jego tabory i 40 słoniow stały się łupem zwycięzcy: 75 dział zdobyto. Podług donieśień z *Indyy wschodnich*, woynę przeciw Rajahowi *Beraru* uważać należy za skończoną. *Peishwa*, który się był schronił do *Nussick*, ukazał się znowu z woyskiem w blizkości *Poonah*, stolicy swojey; ale się znowu nagle cofnął, dowiedziawszy się, że Półkownik *Smith* przeciw niemu ciągnie. Batalion woyska, do kompanii należącego, który złączyć się miał z woyskiem pod *Poonah*, i przypadkiem Maratow spotkał, uratowany został tym sposobem, i przybył do *Seroor* ze 125 ranionymi, po utracie 50 w zabitych. Rzucił się był do *Corregaum*, i opierał się tam przez dwa dni całemu woysku *Peishwa*.

Francya.

(Z gaz berl. i z korr. hamb.) *Paryż dnia 5 maja.* Gazeta *Qvotidienne* umieściła pod napisem *„dzień trzeci maja"* obszerny artykuł o dobrodzieystwach, jakie powrót Królewski dla Francyi przyniosł. Bardziey jeszcze, aniżeli dzienniki, radość ludu okazała przywiązanie jego i miłość do Króla, podczas przejazdu Królewskiego d. 3go t. m. przez głównieysze ulice *Paryża*. Gwardya narodowa objęła wszystkie straże w *Tuilleries*, i ubiegała się o zaszczyt zbliżenia się do Osoby Królewskiey. Król, dniem wprzódy kazał jey przez Marszałka *Oudinot* oświadczyć: " że gwardya narodowa może na mnie polegać, tak jak ja zawsze i w każdém zdarzeniu na niey polegać będę." O godzinie 11 przyymował Król powinszowanie poselstwa Izby Parów i Deputowanych. Do Deputowanych wyraził Król w odpowiedzi: „Winszujecie mi szczęścia; i ja też, Panowie moi, winszuję Izbie, z powodu jey zebrania, a szczególniey z powodu pięknego i pamiętnego posiedzenia d. 1 t. m. (na którém zezwolono na 40 milionów dochodu.) Potwierdziła ona to, co już w inney okoliczności wyraziłem: że „po narodzie francuzkim wszystkiego, nawet tego, co się niepodobnem zdaje, spodziewać się i oczekiwać należy." Potém przyymował Król władze cywilne i instytut; słuchał o godzinie 11 Mszy ś.; późniey znaydował się na paradzie gwardyi bokowey; po czém przyymował na pokojach swoich ministrów, marszałków, jenerałów etc.; w sali tronowey oficerów gwardyi narodowey i rozmawiał z nimi, a późniey udał się na przejażdżkę za mury miasta. Wieczorem cała stolica oświecona była. Podczas illuminowania ratuszu spadł z rusztowania ośmnastoletni młodzieniec, i zabił się na mieyscu.

Król kazał rozdać między tych, którzy w okolicach *Paryża* przez grad ucierpieli, 20,000 fr. a Xięstwo Jchść *Berry* 4,000 fr

Dnia 4 t. m. Izba Parów przyjęła jednomyślnością projekt do prawa, który, za pośrednictwem 40 milionów dochodu, uwalnia kray od wszelkich pretensyy, z rzeczy zawinienia obcym mocarstwom.

Wczoray 2gi numer *Kuryera południowego* (*Courrier du Midi*) skonfiskowany został w drukarni.

Prussy.

Dnia 7 maja r. b. wydał Król JMość dwa reskrypta do ministeryum skarbu. W pierwszym wyraża, iż na fundusz umorzenia długów krajowych przeznacza Monarcha na rok 1818, milion talarów. Te pieniądze mają bydź użyte na skupowanie papierów skarbowych, które w miesiącu styczniu roku 1819 publicznie spalone zostaną. Oświadcza daley Monarcha, iż w roku przyszłym 1819 spodziewa się podania ogólnego planu umorzenia długów krajowych pod zatwierdzenie jego, i że oznaczony tym końcem roczny fundusz nayminiey milion talarów wynosić będzie. W drugim zaś edykcie zaleca Król, izby w skutek urządzenia pod d. 1 marca 1816 przystąpiono niezwłócznie do zamiany kwitów liwerunkowych na papiery skarbowe.

Turcya.

(Z korr. hamb.) *Konstantynopol, d. 10 kwietnia.* Przed kilką dniami przybyła tu Deputacya z *Algieru* od nowo obranego Deja *Husseyn Baszy*, która dokładną przyniosła wiadomość o okrucieństwach zeszłego Deja *Ali Hoggie*, jako też o wynikłym ztąd buncie, i śmierci *Husseyn* baszy, zaszłey na dniu 1 marca. Dey ten, podług jednych został otruty, podług drugich umarł z morowey zarazy. Obior nowego Deja potwierdzony jest przez Sułtana; a pełnomocnik nowego Deja ozdobiony został suknią honorową.

Dozwala się drukować. Z. Niemczewski Komit. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryodycznych.

Wilno dnia 17 maja 1818 roku.

Wilno dnia 17 maja.

Towarzystwo Dobroczynności, stosownie do ustaw swoich, w dniu 30 przeszłego miesiąca kwietnia, jako przy końcu roku *normalnego* zaczęcia swojego, odbyło posiedzenie powszechnego zebrania, na którem *nayprzód*: słuchano całorocznych rachunków, tak z gotowych pieniędzy, jako też wszelkich produktów, z dobroczynnych ofiar w roku przeszłym 1817 zebranych. Rachunki te, drukiem ogłoszone i do wiadomości powszechney podane zostaną na Publiczném Towarzystwa posiedzeniu, na którém Towarzystwo zdawać będzie przed Powszechnością sprawę z użycia składek miłosiernych, i rocznych swoich czynności, a którego posiedzenia dzień, późniey ogłoszonym zostanie. *Powtóre:* Urzędnicy Towarzystwa w roku przeszłym wybrani potwierdzeni zostali i na rok teraźnieyszy, to jest: do miesiąca kwietnia roku przeszłego; tymi są:

Prezydent Towarzystwa. Metropolita Rzymskich w Rossyi kościołów, Arcybiskup Mohilewski, Administrator Biskupstwa Wileńsk. *Stanisław Siestrzencewicz Bohusz.*

Prezydent 1go wydziału. Xiążę Senator państwa, Michał Ogiński.

Zastępca. Wice-Gubernator Wileń. Hrabia Plater Zyberk.

Prezydent 2 wydziału. Hrabia Alexander Pociey, Oboźny Litewski.

Zastępca. Xiążę Biskup Sataliyski, Nikodem Puzyna.

Podskarbi. Rektor Cesarskiego Uniwersytetu Wileń. Symon Malewski.

Zastępca. Jan Rychter.

Dyrektor domu. Robert Kleczkowski, Wice-Marszałek Trocki.

Sekretarz. Ignacy Jundziłł.

Członkowie połączonych wydziałów 1go i 2go w roku przeszłym wybrani a na teraźnieyszy potwierdzeni.

Adam Kossakowski, Biskup, Sufragan Kurlandzki.
Tadeusz Kundzicz, Biskup Anastazyyski.
Antoni Łappa, Radzca Stanu.
Adam Hrabia Chreptowicz, Kommisarz Edukacyyny.
Michał Römer, Marszałek Guberski.
Józef Kossakowski, Generał Brygady.
Adam Hrabia Günther, b. Prezyd. Sądu Gł. Mińsk.
Jan Gwalbert Rudomina, b. Wizytator Szkoł.
Kazimierz Strawiński, Marszałek Trocki.
Eustachy Zabiełło, Assesor Sądu Gł. Wileń. 1go Depat.
Bogusław Białobłocki, Adwokat Sądu Gł.
Antoni Marcinowski.
Stanisław Zakrzewski, Szef G. W.

Członkowie tychże wydziałów d. 30 kwietnia t. r. wybrani.

Józef Wawrzecki, Generał Brygady.
Andrzey Bucharski, A. R. S. General. Litt. Poczt Dyrektor.
Mikołay Abramowicz, Kamer-junkier J. J. Mości, Marszałek Wileński.
Józef Konowa.
Tomasz Reyzer.
Ignacy Łagiewnicki, Adwokat Sądu Gł.

Koley przezydowania na sessyach Administracyynych w nieobecności Prezydenta Towarzystwa i Prezydentów wydziałowych, w roku przeszłym ustanowiona, i na rok teraźnieyszy utwierdzoną została.

Wydział III.

Prezydent. Józef Frank, Professor Kliniki w Uniwer. Wil.

Zastępca. Jakób Szymkiewicz, M. i Chir. Doktor.

Członkowie w roku przeszłym wybrani a na teraźnieyszy potwierdzeni.

Maciey Barankiewicz, M. i Chir. Doktor. Jerzy Reykowski, M. i Chir. Doktor. Ignacy Woynicz, Koll. Ass. M. Doktor. Jerzy Gutt, Jan Wocik, Karol Wagner, Maciey Szultz, Michał Macewicz, Michał Machnauer, Bartłomiey Gryzer.

Członkowie nowo przybrani.

Mikołay Mianowski, M. i Chir. Dokt. Profes. w Uniw. Wil.
Wacław Pelikan, M. i Chir. Dokt. Prof. w Uniw. Wileń.
Andrzey Seiffert, M. i Chir. Doktor.

Gdy wiele osob udaje się do Towarzystwa Dobroczynności, żądając za pośrednictwem Towarzystwa uzyskania summ, od niepewnych dłużników, a to za odstąpieniem części należności swojey na rzecz ubogich; Towarzystwo przeto podaje do wiadomości Publiczney dodatkowe ustawy swoje, na posiedzeniu powszechnego zebrania dnia 30 maja przeszłego 1817 r. jednomyślnością uchwalone i przyjęte; z których dwa pierwsze artykuły służyć będą za odpowiedź wszystkim udającym się do Towarzystwa w celu wyżey wspomnionym. Ustaw tych wyrazy są następne:

Artykuł 1. Towarzystwo przyymować nie będzie żadnych obligów przelanych pod warunkiem dzielenia się uzyskaną summą z przelewającym, lecz te tylko przyymowane bydź mogą, które bezwarunkowo i całkowicie na ubogich ustąpione zostaną.

Artykuł 2. Towarzystwo przyymować niebędzie przelewanych jakichkolwiek pretensyy pod sporem prawnym będących, ciągnących za sobą processa i koszta; przyymować niebędzie obowiązku dochodzenia summ uwikłanych w exdywizyach za odstąpieniem jakowey ich części; ani też wchodzić w umowy zaręczające opłacenia dożytwotniego procentu tym osobom, któreby nawet proponowały odstąpienia całkowitego po zeyściu swoiém kapitału, przez Towarzystwo drogą prawną dochodzić się maiącego.

Artykuł 3. Pod imieniem Towarzystwa takie tylko ogłaszane bydź mogą widowiska teatralne, maskarady, fajerwerki i t. p. z których dochod na zysk ubogich całkowicie będzie przeznaczonym.

Artykuł 4. Skupowanie ogółem dla domu Towarzystwa wszelkich produktow przywiązane ustawami jedynie do urzędu Podskarbiego, dla ulżenia mu w pracy łącznie z Dyrektorem domu dopełniane będzie.

Artykuł 5. Dwa oddzielne obowiązki Dyrektora domu i Sekretarza Towarzystwa §. 5m ustaw w jedney połączone osobie, przez dwóch osobnych członków Towarzystwa sprawowane odtąd będą.

Artykuł 6. Dla skutecznieyszego wypełniania łaskawey pomocy, stosownie do dzisieyszego podziału miasta Wilna na 12. Cyrkułów, wybierany będzie w każdym Cyrkule jeden Opiekun ubogich, a zatém wszystkich w całém mieście będzie Opiekunow dwunastu, opatrzonych oddzielną instrukcyą, ich obowiązki, stosunki, tudzież prerogatywy opisującą.

(Wspomniona Instrukcya późniey przy gazecie Publiczności udzielną zostanie, z wymienieniem nazwisk i mieszkań Opiekunow ubogich.)

ANGLIA.

(*z Korr. Hamb.*) *Londyn*, *dnia 5 maja.* Zawczora Xiążę *Wellington* z *Paryża* tu przybył, i zaraz po przybyciu miał dwogodzinną audyencyą u Xiążęcia Rejenta. Dniem przed wyjazdem swym z *Paryża*, Xiążę był na obiedzie z królewską familiją.

Podług urzędowego podania, do Izby wyższey Parlamentu uczynionego, cały dług narodowy *Anglii* wynosi teraz 748,000,000 f. s. Przez ustanowienie papierów umorzenia, od czasu pierwszego ich nastania, ubyło długu 528 milionów. Przez czas rewolucyyny pomnożył się 500 milionami.

Podług doniesień z wyspy *ś. Heleny*, 28 lutego datowanych, jenerał *Gorgaud*, wyzwał Hrabiego *Montholon*, na pojedynek: ale wyzwany nie wyszedł: pierwszy z nich teraz do *Europy* powraca. Obadway są w orszaku *Bonapartego*.

W *Plymouth* budują teraz dla składu towarów dom, któryby się zapalić nie mógł. Cały ma bydź z kamienia i żelaza: drzewa zgoła w nim nie będzie. Budowa ta ma kosztować 15,000 f. s.

NIDERLANDY.

Czytamy w gazetach Niderlandzkich, iż gdy Konkordat zawarty między Francyą i Papieżem dotąd nie jest potwierdzony, a okazuje się potrzeba zmnieyszenia dyecezyy biskupich i arcybiskupich, Król więc *Ludwik* kazał się zapytać kardynałów, arcybiskupów i biskupow krajowych, co w tey mierze czynić wypada? Ci zaś odpowiedzieli: iż krok ten uważają za szkodliwy dla religii i kościoła; jeżeli jednak koniecznie jest potrzebnym, wypadałoby trzymać się stosownych w tey mierze postanowień Konkordatu; nie mogą bowiem innego dać zdania, ani pochwalać żadnego artykułu prawa, któryby się naucce i zasadom Kościoła sprzeciwiał.

Saxonia.

Dnia 1 maja o godzinie 2 po południu, spaliło się ulubione letnie mieszkanię Króla Saskiego, to jest sławny z pięknego swojego położenia nad *Elbą* zamek *Pilnic*. Zjeżdża tam pospolicie Monarcha dnia 1 maja, jakoż dniem pierwey, wysłano już nadworną kuchnię, cukiernię i t d. gdy nagle z mostu uyrzano ogromny tuman gęstego dymu w okolicy *Pilnic*. Przez kilka dni była zupełnie cisza, lecz na nieszczęście, tego samego dnia powstał dosyć mocny wiatr, który nie pozwolił wstrzymać pożaru, a tak w czterech godzinach, dawny zamek, kaplica, teatr opery i browar, stały się pastwą płomieni. Nic nie uratowano; wszystkie sprzęty zamkowe zgorzały; takiż los spotkał galeryą obrazów z wizerunkami przodków domu Saskiego, szacownemi równie z piękności pędzla, jak i starożytności swojey, tudzież tak nazwanego świątynia Wenery. Spaliły się także wszystkie sprzęty i obrazy kapliczne. Teatr opery był jedynie przeznaczony na wystawienie sztuk dla dworu; wspaniała była dekoracya i garderoba, które podobnież zgorzały. Samego zboża w browarze spaliło się za 6,000 talarów, i 400 sążni drzewa. Niewiadomo jeszcze, zkąd ogień powstał; z początku mówiono, iż podpalono; potém zaś, iż wybuchnął przy probowaniu nowey machiny kuchenney, mogącey od razu piec 30 sztuk pieczystego. Inni zaś twierdzą, iż powstał przy suszeniu słodu w mielcuchu.

(*Podług prywatnych doniesień, ocalały w* Pilnic *dwa pawilony, z których jeden bywa zwykle zamieszkany przez Króla JMci Saskiego. Z tego powodu zwyczayny pobyt letni tego Monarchy w* Pilnic *niedozna odmiany, a dla dworu Jego pobliskie domki najęto.*)

Na ostatnim jarmarku Lipskim było wiele przedających a mało kupujących; mnóstwo towarów, a mało odbytu. Dosyć także znaydowało się rzemieślników, lecz nie mieli pokupu. Samych szewców było dwa razy tyle, co przed 10 laty. Wielu z nich musiało za bezcen zbywać swoje roboty, byle tylko mieli o czém powrócić do domu. Niezmierne mnóstwo było sukień, kartunów i t. d. Nie sprzedano nawet dawnieyszych towarów. Bardzo mało przyjechało żydów z Polski, Galicyi i Rossyi. Niektóre jednak towary miały pokup, jak naprzykład flanela, którey w końcu zabrakło. Niektórzy z licznie przybyłych Anglików sprzedawali swoje towary, za taką prawie cenę, jak ich samych kosztowały, a przez to wielką szkodę rękodzielnikom Niemieckim zrządzili.

Wielkie Xięztwo Poznanskie.

Podług nadeszłych do *Poznania* wiadomości, N. Król JMść Pruski, w towarzystwie Jego Królewicowskiey Mości Następcy tronu, przybędzie tam dnia 28 b. m. a dnia 31 uda się na *Królewiec* w dalszą podróż do *Moskwy*.

Niemcy.

Kommissya do interessów Kościoła katolickiego w Niemczech, odbywająca swoje posiedzenia w *Frankforcie*, nad *Menem*, odłożyła obrady do dnia 27 maja, a tymczasem członki jey postarają się u swoich dworów o dalsze prawidła postępowania.

Hrabia *Las Cases* wyjedzie wkrótce z *Frankfortu* do Anglii.

Oprócz potwierdzenia Barona *Wassenberg*, na urzędzie Officyała Biskupstwa Konstancyeńskiego, rząd badeński miał jeszcze podać mocne w tey mierze przełożenie dworowi Rzymskiemu.

Słychać, iż mimo odmówionego przez Parlament Angielski dodatku do pensyi Xięcia Klarencyi, wspomniony Xiążę zaślubi się z Xiężniczką Saxe-Meiningen, *Adalaidą*, i oboje mieszkać będą w *Celle*.

Szwecya.

Koronacyę Króla Szwedzkiego, która na początku maja odprawić się miała, odłożono jeszcze na krótki czas, z powodu, iż dla spadłych niespodziewanie śniegów, woysko nie może tak prędko nadeyść do *Sztokolmu*. W Norwegii zaś obrzęd ten odprawi się w czerwcu, po czém Hrabia *Mörner*, dotychczasowy Vice-Król, złoży swôy urząd, a następcą jego zostanie Hrabia *Sandels*, teraźnieyszy Marszałek Seymu Szwedzkiego.

W dniu 29 kwietnia, przeznaczonym na żałobny obchód po śmierci Króla *Karola XIII*, zbierana była we wszystkich kościołach w *Sztokolmie* składka na wsparcie Wolno Mularskiego domu sierot, który w osobie zmarłego Monarchy utracił także opiekuna i oyca.

Towarzystwo bibliyne Sztokolmskie obchodziło dnia 22 kwietnia trzecią swoję rocznicę. W drukarni jego wydrukowano roku przeszłego 15,000 exemplarzy biblii i 22,000 nowego testamentu, które częścią bezpłatnie, częścią za małą zapłatę rozdano.

Wiadomości rozmaite.

Z Bruxelli, pod dniem 7 maja donoszą, że zakon kawalerów maltańskich ma bydź na nowo przywrócony przeciwko Barbareskom. Członki tego zakonu każą teraz wydawać w *Catanda*, na wyspie Sycylii, gazetę rządową maltańską.

Xiąże *Wellington* spodziewany jest na powrót do *Francyi* około 20 bieżącego miesiąca maja.

Od brzegow Menu pod dniem 9 maja donoszą, co następuje: „Ze Smirny przyszła wiadomość, że Grecy opanowali grób Zbawiciela w *Jeruzalem*, i obwód jego osadzili. Katolicy mieli przez opata *Jansona* posłać w tey mierze przedstawienie do Konstantynopola.

Ogłoszenia.

1 Wedle Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Wszech Rossyą etc. etc, etc.

Urodzonym: Janowi i Maryannie z Pągowskich Brylińskim Skarb. Wileńskim, Janowi Molskiemu Brygadierowi woysk Pollch, Stanisławowi Białozorowi Prezydentowi Grodzk. Upitskiemu, Theodorowi i Elżbiecie z Grotuzow Albrychtom Kapitanom woysk Rossyyskich, Józefowi i Kazimierzowi Landzbergom Strażn. Upitskim, Janowi Kozakiewiczowi Rotmist. Upitsk. żonie jego, sukcessorom, i dalszym kredytorom ścielącym pretensyą do funduszu zeszłego Józefa Pągowskiego jenerał majora woysk Pollch, niemniey też JO. Xiężniczce Stefanii Radziwiłłównie i jey opiekunom, Michałowi Pągowskiemu Szambell. dworu poll. Graffowi Worcellowi, Teofilli Leszczyńskiey, Graffowi Dymitremu Naryszkinowi, Piotrowi Hrabi Krasińskiemu, Joachimowi Przybylskiemu Porucznikowi, Michałowi Murawskiemu, Kazimierzowi Strumiłowi, Annie Angielli Przezdzieckiey, Wassyntyńskiemu, Józefowi Hrabi Borchowi, Eleonorze Hrabini Borchowey i jey potomstwu sukcessorom zeszłego Michała Hr. Borcha, Wiktorynowi Woytkiewiczowi Szambell. dworu polskiego, Stefanowi Zambrzyckiemu Sędz. Grodzkiemu, Alexandrowi Hrabi Chotkiewiczowi Pułkownikowi woysk polskich, Sewerynowi Hrabi Rzewuskiemu i jego succeessórom, Józefowi Rożyckiemu, Kabanowiczowi, Michałowi Hrabi Miączyńskiemu, Michałowi Zagurskiemu, Kalesantemu Zagurskiemu, Józefowi Wereszczyńskiemu Staroście Upitskiemu, Stanisławowi Bitowtowi Sędz. b. Ziemsk. Upitsk. i dalszym debitorom zeszłego Józefa Pągowskiego jenerała woysk pollch. Pozew edyktalny przez Sąd Ziemsk. Pttu Upitsk., na roki następne Juniowe, w mieście Poniewieżu Sądzić się mające, z powództwa Urodzonych Appoloni z Tarszeńskich matki, Alexandra syna, Ludwiki i Izabelli córek nieletniego potomstwa, jenerałowey i jenerał. woysk pollch Pągowskich, Michała Hrabi Platera Zyberka Vice Gubernatora Litewsko-Wileńskiego, Tadeuszu Hrabi Platera Assesora Sądu Głłnego Litt. i Józefa Sokołowskiego Pisarza b. Grodzk. Upitsk. oraz dalszych opiekunów dokumentem wyznaczonych, z refferencyą do dekretu, jednego Remissyinego Sądu Głłnego Litt. Wileńsk. pod rokiem 1817 decembra 14 w mieście gubernskim Wilnie w Departamencie 2 oczewiście zapadłego, drugiego Ziemskiego Pttu Upitsk. Dyllacyynego w roku teraznieyszym 1818 febr. 20 dnia ferowanego. Komportacyą dokumentów, inwentacyą majątku Grykpedź w Pttcie Upitskim leżącego, oraz pomiarę tegoż majątku do dziedzictwa zeszłego jenerała Pągowskiego należącego niemniey też ku spełnieniu dalszych warunków przeznaczającego, a w szczególności *oto* z obżałłnemi pretensorami, pierwiey w tym zapozwie edyktalnym położonemi, do przyjęcia w tymże Sądzie rozprawy, do przyjęcia w detrunkatę przez obżłłnych WW. na konto swych należnościow zeszłemu jenerałowi Pągowskiemu wydanych rewersów, z przychodzącymi od nich procentami, komportacyi wszelkich dokumentów, listów, rachunków, oraz jakie się tylko naydują pisma w ręku obżłłnych pretensorów, cisnących się do funduszu zeszłego jenerała Pągowskiego na rzecz nieletnich sukcessorów onego, pod przysięgą, usunienia bez dowodnych obżłłnych pretensyów przez zeszłego jenerała już uspokojonych. A z obżłłnemi debitorami poszczególnie przez tenże pozew edyktalny nieletni sukcessorowie zeszłego jenerała Pagowskiego swych należnościow dowodzą, następnie. Zeszły Xiąże Dominik Radziwiłł Pułkownik woysk pollch. za czystemi obligami zawinił zeszłemu jenerałowi Pągowskiemu oycowi nieletnich z procentami do momentu tego wykalkulowanemi guro 50,000 złłch pollch, powtóre z rachunkow Woytowstwa Dowgiełuńskiego pod zastawą przez zeszłego Pągowskiego jenerała mianego, z niedoboru procentów wedle inwentarza sporządzonego i wyraźny, Deces wyświeconego, dziewiędziesiąt kilka tysięcy złłch pollch, potrzecie przy weyściu w possesyą Woytowstwa Dowgułańskiego zeszły Pągowski przed nim byłey possesorce zastawney Antoninie Puzyniney Starościney Upitsk. za poleceniem Xiążąt Radziwiłłów zapłacił 7,000 złłch pollch.

Naostatek za dziesiąty grosz którego uspokojenie do dziedzieców należało, zeszły Pągowski opłacił złłch pollch 2,000 obżłłny Michał Pągowski Szambel. stryy nieletnich, w Galicyi, Kordonie Cesarskim. wieś Derewnią z zeszłym bratem swym, a oycem nieletnich niedzielną; długi czas sam possydował, intraty pobierał, póżniey jak słychać komuś wyprzedał, summa przez przodków jaka była pretensyyna na Derewni, tę do siebie zabrał, ruchomość wszelką zeszłego w Derewni zostawioną, suknie, bielizny i dalsze wieloliczne sprzęty, do siebie zagarnął. Udzielnie na Oblig zeszłemu bratu swemu pod rokiem 1800 oktobra 23 złłch pollch 2,400 zawinił. w roku 1808 aprylá 23 za Obligiem obżłłnego Michała Pągowskiego Grothozowey Porucznikowey wydanym, TBch obrączkowych holend. 350 zeszły oyciec nieletnich wypłacił. Udzielnie wedle rachunkow zobopólnych, i notat zeszłego jenerała na Sądzie złożyć się mających, bratu swemu a oycowi nieletnich dość wiele zawinił. Obżłłna Ewa Cząstyńska pod rokiem 1795 septembra 15 na inskrypcyą złłch 35, obżłłny Graff Worcel za rachunkiem w roku 1797 oktobra 18 w Peterzburgu czynionym, rubli 113, obżłłna Teofilla Leszczyńska za własnoręczną inskrypcyą pod rokiem 1797 julii 25 dnia czer. złłch 20 w roku zaś 1799 nowembra 5 za kartą i rewersem Białłoskurskiego czer. zł. 50 w złocie i czer. zł. 100 w bankocetlach — Obłłny Graff Dymitr Naryszkin w roku 1797 Nowembra 28 na Inskrypcyą rubli srebrnych 735 obłłny Hrabia Piotr Krasinski pod rokiem 1800. ayryla 29 za kartą złotych 40. obłłny Joachim Przybylski w roku 1807 julii 12 na inskrypcyą rubli srebr. 22. Obżłłny Michał Murawski za kartą pod rokiem 1809 augusta 5 TBch obrączkowych 9, obżłłny Kazimierz Strumiło za kartą pod rokiem 1811 nowembra 18 rubli srebr. 10, obżłłna A. Przezdziecka za listem przez ręce Michalewicza Kamerdynera czer. złłch 15. Obżłłny Wasyntyński za kartą czerwonych złłch 4 zeszłemu Pągowskiemu oycowi nieletnich zawiniliście. Obżłłni Hrabiowie Borchowie pod rokiem 1790 junii 24 za obligiem na czer. złłch 2200 Wiktorynowi Woytkiewiczowi Szambel. wydanym, od tegoż zeszłemu Pągowskiemu przekazanym, oraz za kwitem tegoż Woytkiewicza pod rokiem 1793 marca 3 za obżłłgo Borcha czer. złłch 123, 1796 julii 8 jak rewers poswiadcza obżłłnego Stefana Zambrzyckiego Sędz. za obżłłnego Borcha czer. złłch 75 oyciec nieletnich zapłacił. Nakoniec wedle nonat i regestrów przez zeszłego Pągowskiego spisanych na Sądzie złożyć się mających, niemiała illość na obżłłch Borchach dla nieletnich Pągowskich okazuje się. Obżłłny Hrabia Chodkiewicz na dwa obligi Blankietowe z podpisem własnoręcznym i pieczęciami czer. złłch 2000, udzielnie za rachunkiem czer. złłch 87 zeszłemu Pągowskiemu zawinił, obżłłny Saweryan Rzewuski za Obligiem w roku 1750 januar. 30 Domianowi Pągowskiemu stryjowi nieletnich Pągowskich czer. złłch 200 zawinił, w roku 1801 febr. 30 za listem u zeszłego Pągowskiego złłch 6300 pożyczył — Obżłłny Hrabia Michał Mięczyński za rewersem 1801 marca 24 własnoręcznym na czer. złłch 45 tegoż samego dnia przez ręce Kabanowicza czer. złłch 82 1798 nowembra 13 za rewersem Józefa Rożyckiego rubli srebr. 6 i TBch 4 zeszłemu Józefowi Pągowskiemu zawinił — Obżłłny Michał Zagurski w ruku 1808 januaryi 19 za listem złłch 480 — Obżłłny Kalesanty Zagurski w tymże roku apryla 2 za listem złłch pollch 691 gr. 18. Obżłłny Zambrzycki Sędź. pod rokiem 1796 julii 18 jak kwit administracyi warszawskiey poświacza złłch 6804. Obżłłny Wereszczyński za trzema inskrypcyami, jedną 1805 julii 4 — drugą 1807 septembra 17 — trzecią 1808 septembra 17 czer. złłch 108 i rubli srebr. 240 zeszłemu Pągowskiemu zawiniliście — Zeszły Józef Bitowtt Prezyd. Grodz. Upits. brat obżłłgo Stanisława Bitowta za rachunkiem zeszłego jenerała raz złłch 520, drugi, złłch 73 gr. 29, trzeci złotych 95 jak rewersa i rachunki świadczą oycowi nieletnich Pągowskich zawinił — Naostatek obżłłny Stanisław Bitowt chłopa dziedzicznego nieletnich Pągowskich z majątku Grykpedź zbiegłego Franciszka Balczuna z żoną i oboyga płci dziećmi przy majątku swym Wodoktach poniewolnie utrzymuje, na wielokrotne rekwizycye nieoddaje. Oto tedy wszystko żłłcy Pągowscy i ich opiekunowie idąc do Sądu Ziemsk. Upitsk. w myśl Remissy Sądu Głłnégo Litt. powyżey zacytowaney, która temuż Sądowi, cały zmasować fundusz zeszłego jenerała Pągowskiego poleciła — Pozywają tym edyktalnym Pozwem, w Kuryerze Litt. tak w tey Gubernii, jako też i dalszych, pod tym panowaniem, niemniey też za granicą, w Kordonie Rzymsko Cesarskim i Królestwie Polskim, oraz gdzie wypada z rzeczy ogłosić się mającym; proszą: utwierdzenia wszystkich i wszelkich dowodów, przez nieletnich w Sądzie złożyć się mających, przypuszczenia do dowodu, mąca tego. Zasądzenia summ kapitalnych i procentowych na obżłłch powyżey wyszczególnionych debitorach zeszłego Pągowskiego jenerała, na rzecz nieletnich Pągowskich — Komportacyi wszelkich pism, rachunków, dokumentów wyświecających fundusz zeszłego jenerała Pągowskiego, przez obżłłgo Michała Pągowskiego stryja pod przysięgą; również też Komportacyi na tymże obżłłnym Michale Pągowskim wszelkich sprzętów i ruchomości we wsi Derewni pozostałey na rejestrze, z opisaniem dokładnym ilości, wartości i szacunku takoż pod przysięgą, poczym przysądzenia tey schedy jaka z działu się przynależy nieletnim na obżłłnym Michale Pągowskim — Extradycyi chłopa Franciszka Balczuna z żoną potomstwem i dobytkiem u obżłłgo Bitowta utrzymującego się — Sądzenia na wszystkich obżłłch wydatków prawnych, oraz tego wszystkiego decydowaniu, co z natury, sprawy wypada, co proszonym będzie, z wolną poprawą tey żałoby, lub inney wyniesienia.

Roku 1818 miesiąca maja 4 dnia Woźny niżey piszący się świadczę iż kopia tego Pozwu z autentykiem zgodne w sprawie JWW. Appolonii z Turszeńskich matki, Alexandra syna, Ludwiki i Izabeli córek, Pągowskich jenerałowey jenerałowicza i jenerałowień woysk Pollch, aktorów sprawy, Michała Hrabi Platera Zyberka Vice Gubernatora Litewsko Wileńskiego, Tadeusza Hrabi Platera Assesora Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2 Departamentu, i W. Józefa Sokołowskiego b. Pisarza Grodzk. Upits. opiekunów exekwujących opiekę, oraz dalszych dokumentem wyznaczonych opiekunów — W. Stanisławówi Bitowtowi Sędz. Ziemsk. Upitsk. wespół z aresztem na człeka Franciszka Balczuna utrzymującego się w majątku Wodoktach jedną — JWW Józefowi i Leonorze z Giełgudów Wereszczyńskim Starostom Upitsk. w majątku Lawxodziach, drugą WW. Kazimierzowi i Józefowi Landzbergom Strażn. w folwarkach w Węgryszkach i Kompaczyźnie trzecią i czwartą WW. Theodorowi i Elżbiecie z Grotuzow Albrychtom w majątku Gieduciach, piątą, JO. Xiężniczce Stefanii Radziwiłłównie i jey opiekunom we wsi Beynarowie, szósta, w dobrach w Pttcie Upitsk. oczewisto po podawałem. WW. Janowi i Maryannie z Pągowskich Brylińskim Skarb. Wileńsk. w majątku Styrniach w Pttcie Wiłkomirsk. położonym, oczewisto w ręce ja Woźny takoż, maja 5 dnia podałem. Oraz dalszych wszystkich w tey żałobie edyktalney tak kredytorów jako też debitorów zeszłego Pągowskiego jenerała pomieszczonych w różnych Guberniach tego państwa, w królestwie Polskim, Rzymsko Cesarskim i w dalszych prowincyach oraz państwach zagranicznych znaydujących się, dla jednoczasowego zebrania się i stanności przed Sąd Ziemsk. Pttu Upitsk. w kadencyi przyszłey święto Trojeckiey sądzić się mający lub też na następną dla zaawizowania wszystkich ten pozew edyktalny wespół z relacyą urzędowie zeznaną do Kuryera Litt. dla trzykrotnego zawiadomienia podałem. Tę czynność naszę my Woźnowie podpisujemy.

Andrzey Popławski Woźny Pttu Upitskiego.

Roku 1818 miesiąca maja 11 dnia przed aktami Grodz. Pttu Upitsk. Woźny obecnie stawając relacyą Pozwu zeznaną przyjąłem.

Ziemski i Grodz. Pttu Upitsk. Regent Jan Eydrygiewicz.

Roku 1818 miesiąca maja 13 dnia przed aktami Ziems. Pttu Wiłkomirsk. stawając obecnie Woźny wyżey warażony relacyą podanego Pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Pttu Wiłk. Reg.

---

1. Roku 1818 mca apryla 20 dnia w skutek dekretu Remissyinego Sądu Głłgo Litt. Wileń. wremiennego departamentu w roku 1808 mca junii 15 knia zapadłego i za onym wyroku Sądu Exdywizorskiego w tymże roku 1808 7bra 30 w majątku Antoniszkach zeszłego Antoniego Kwinty Pisarza Ziem. ferowanego po upływie dziesięcio-letniego czasu gdy za ukazem Sądu Głłgo Litt. Wilen. drugiego deparamentu pod Nrem 728. w dacie roku 1818 mca marca dnia 16 wyszłym, Sąd Exdywizorski doprowadzić rozpoczęte dzieło zostaje w obowiązku; przeto zawiadamia wszystkich wierzycieli i rożnego tytułu pretersorow do nினieyszego konkursu należących, że dekretem ninieyszego Sądu dnia 20 apryla ogłoszonym nakazano spełnić komportacyą do kancellaryi Ziemskiey Brasławskiey od dnia 15 maja roku idącego z persystencyą sześcio-tygodniową i ostateczny w dniu 10 augusta roku teraźnieyszego na rozbiór całkowitego dzieła ziazd postanowiono, a oraz i adcytacyą debitorow do massy zeszłego Antoniego Kwinty stronom uczynić nakazano. Żeby zatem wierzyciele i debitorowie na pomienionym terminie z dowodami stawali pod utratą rzeczy, trzykrotnie w Kuryerze Litt. obwieszcza się. Podpisy Urzędników w protokule są następne. — Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasławski Prezydujący Exdywizor. Bonifacy Wincza Sędzia Grodz. Brasławski Exdywizor. Piotr Kiełpsz Sędzia Grodzki Wiłkom. Exdywizor.

Zgodno z protokułem, Sądu granicznego Pttu Brasław. i Exdywizorski Regent Kazimierz Hryniewicz.

)1(

1 Po wydaney na dzień 18 miesiąca teraźnieyszego maja do promulgaty dekretu awizacyi. Gdy już Sąd exdywizorski w dobrach Srzedniku Tyszkiewiczowskim exystujący, w działaniu satysfakcyi kredytorom prze lokacyą znaydował się. Wszedł z prośbą plenipotent masssy Tyszkiewiczowskiey, W. Wiktor Sugietto, przy dekrecie Sądu Granicz. Guberń. wyższey instancy w roku 1818 marca 23 dnia zaszłym żądając. Gdy tenże dekret wyższey instancyi wyrok wydziałowego appellacyynego Rosieńskiego Sądu, w sprawie graniczney Hryncewicza z Tyskiewiczami, odeymujący kilkadziesiąt włok ziemi, poprawił, i znaczną część teyże ziemi, pod sprzeczkę tém samém podaney, do własności funduszowey massy Janusza Tyszkiewicza wrócił, oraz zmnieyszył decydowane expensa, do spełnienia na ziemi którego wyroku, przeznaczony Gubernialny przybywszy Komornik, nim usposobi graniczną liniją i nim ona na mappę Sądową przeniesiora dla objęcia w massę dla kredytorów satysfakcyi zostanie. Tym czasem zbliża się przeznaczony uprzednią awizacyą na promulgatę termin, mogący czynić do policzenia nowo przybywającego funduszu w massie satysfakcyi przeszkodę — Aby zatém Sąd exdywizorski przedłużając termin oświadczoney promulgaty, wydał nowe do JPP. kredytorów ogłoszenie. Dobro tak funduszu, jak też WW. kredytorów, pomimo zamknięte wedle uprzedniego stanu żądań, przez strony przyniesionych rachunki. Zniewala zastosować się do uczynioney przez dekret wyższey granicz. instancyi, dopiero odmiany. Co że do nowey przywodzi rachunkowey pracy — Sąd więc exdywizorski ze względu, że jeszcze teraz JPan przeznaczony z Sądu Granicz. Gubernsk. Komornik czynność odbywa — A zatém na termin promulgaty wprzód przeznaczoney dopełnić dzieło w zupełności niepodobnym się stanie skłonił się do prośby ze strony massy funduszu złożoney, i WW. kredytorów ostrzedz postanowił. Iż na termin przez Awizacyą w dniu 20 Kwietnia wydaną, to jest miesiąca teraz idącego 18 maja promulgować dekretu oczewistego niezacznie — Lecz nieodmienny na toż ogłoszenie dekretu termin, przedłuża do dnia 4 miesiąca junii teraz bieżącego r., na który aby WW. kredytorowie dla przesłuchania onego stawić się nieomieszkali. Czyni się ninieysza ostateczna awizacya, r. 1818 maja 10.

Wawrzyniec Klimowicz Exdywizoz.

---

1 Wedle Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonemu Józefowi Wawrzeckiemu Generałowi woysk Polskich z powództwa Ur. Tadeusza Hrabi Tyszkiewicza Generała Brygadyi Woysk Polskich Kawalera Orderow: Pozew przed Sąd Ziemski Powiatu Wołkowyskiego wyniesiony oto: zeszły Wincenty Hrabia Tyszkiewicz Referendarz Litewski, zapisem 1800 Roku junii 5 datowanym, w Aktach Ziemskich Powiatów Brasławskiego i Wołkowyskiego oblatowanym, ś. p. Tomaszowi Wawrzeckiewu Chorążemu Litewskiemu poźniey Senatorowi Królewstwą Polskiego Kawalerowi orderow, summę dwakroć sto tysięcy złotych polskich z określeniem pewnych obowiązkow i warunkow w sposobie daru, z opłatą, po ustałym swem życiu przeznaczył następnie zeszły Senator Wawrzecki trzema zapisami obligacyynemi: pierwszym 1809 aprylą 11 datowanym czerwonych złotych trzy tysiące, drugim pod datą 1809 nowembra 4, rubli srebrnych trzy tysiące — I osobno summę sto tysięcy złotych na zeszłym Xięciu Dominiku Radziwile do zdięcia w terminie exolucyi i do oddania na pewną lokacyą przyiętą — Podobnie trzecim zapisem obligacyynym pod datą 1810 marca 11 czerwonych złotych dwa tysiące — W ogóle kapitału czerwonych złotych pięć tysięcy i rubli srebrnych ośmnaście tysięcy, zeszłemu Hrabi Tyszkiewiczowi referendarzowi Litt. z rozciągnieniem pewności na wszelkich swoich funduszach zawinił, i nietylko w kapitałach, lecz i w należnych procentach nie uspokoił — Po ustałym życiu ś. p. Hrabi Tyszkiewicza referendarza Lit. skutkiem jego rozrządzeń pozywający Tadeusz Hrabia Tyszkiewicz hrabstwo Swisłocz w Gubernii Grodzieńskiey w Pttcie Wołkowyskim położone oddziedziczając stał się obowiązanym do deportaty z tegoż hrabstwa summy zeszłemu Wawrzeckiemu Senatorowi darowaney i właścicielem summ przez nie raz rzeczonego Senatora Wawrzeckiego zeszłemu referendarzowi Tyszkiewiczowi zawinionych — Obżłłny Józef Wawrzecki po ustałym życiu ś. p. Senatora Wawrzeckiego z kolei naturalnego spadku biorąc dobra i fundusze po nim pozostałe, wziął razem jego ciężary, i niewymówny obowiązek ich uspokojenia, w chęci więc zkończenia rzeczy wzajemnych wynikniącey stosunków, żałujący Generał Tyszkiewicz pozywa i żąda summ kapitalnych z zaległemi procentami za zapisami Obligacyynemi ś. p. Senatora Wawrzeckiego wyżey zadatowanemi na wszelkich funduszach po zeszłym Senatorze Wawrzeckim pozostałych, a pryncypalnie na summie dwóch kroć sto tysięcy złłch do deportaty z hrabstwa Swisłockiego należney, dla żłłgo Tadeusza Hrabi Tyszkiewicza sądzenia. Tym porządkiem do przyjęcia satysfakcyi za dokumentem darownym zeszłego Hrabi Tyszkiewicza Referendarza ś. p. Senatorowi Wawrzeckiemu na czer. złłch polskich dwa kroć sto tysięcy wydanym wyżey za datowanym obżałowanego Józefa Wawrzeckiego Generała zobowiązania. Extradycyi tegoż dokumentu w terminie exolucyi summ za obligami dla żłłcego należnych, w objekcie satysfakcyi sub penis na obżłłnym Wawrzeckim przeznaczenia, a za należność przewyższającą fundusz, na hrabstwie Swisłockim oparty i za nieopłatą w terminie, satysfakcyi formą Ukazami przepisaną na dalszych funduszach choćby w inszych Pttch i Gubernii znaydujących się dla żłłcych ułatwienia — Expensów i strat procederowych powrótu i tego wszystkiego sądzenia co w sprawie dowiedzionym będzie.

Roku 1818 aprylą 13 dnia Woźny niżey wyrażony tę kopią Pozwu w sprawie JW. Tadeusza Hrabi Tyszkiewicza Generała Brygadyi woysk Pollch i Kawalera JW. Józefowi Wawrzeckiemu Generałowi woysk Pollch w hrabstwie Swisłockim w Pttcie Wołkowyskim na sumownym tegoż funduszu na tymże hrabstwie opartym przed Sąd Ziemski Pttu Wołkowyskiego podałem.

Kazimierz Pawłowski Woźny Pttu Wikomirskiego.

---

1. Roku 1818 mca kwietnia 30 dnia. Sąd Ziemski Pttu Rosień. wyrokiem Remissyynym Sądu Głów. Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1817 augusta 25 dnia ogłoszonym, na domiar satysfakcyi kredytorom zeszłego Fabiana Alexandrowicza Brygardyera woysk Polskich naznaczony — Za podaną prośbę na Imie N a y j a ś n i e y s z e g o M o n a r c h y, przez Regenta Grodz. Rosień. Ignacego Jatowta w imieniu Deputata tegoż powiatu wywodowego Wincentego Jatowtta, za uprzedzonym pozwem terminalnym po sukcessorów i kredytorów tegoż Alexandrowicza, przed tenże Sąd exportowanym — Stosownie z prawidłem nadmieniony remissy juryzdykcyą w mieście powiatowym Rosieniach Sądu taxatorsko-exdywizorskiego, w swoim komplecie zareassumował, i komportacyą dokumentów pod regestrem i dattami, przez debitorów i kredytorów z obowiązkiem o przysiężenia oney przez Aktorów lub Plenipotentów na kadencyi następney juniowey roku bieżącego w Kancelaryi Sądu exdywizorskiego spełnić się powinną naznaczył — Adcytacyą potrzebnych do sprawy osób wszystkim stronom dozwolił — oraz rozbiorem dzieła w kadencyi teyże juniowey chociażby na sessyach poobiednich zając się, a nie jawiących pretensye upadkowi podać zadeklarował — i otém dla wiadomości wszystkich do tego dzieła wpływających awizacyą ku ogłoszeniu po trzykrotnie do Kuryera Litewskiego przesyła. — Prezydent Ziem. Pttu Rosień. Ignacy Bucewicz. Sędzia Ziem. Pttu Rosień. D. Syrtowtt. — Pisarz Ziem. Pttu Rosień. Dyonizy Paszkiewicz.

---

1 JPan Fortunato Bernardelli Baletmistrz znany z odznaczającego się talentu we wszystkich stolicach, przybył z Warszawy we trzy osoby do tuteyszego miasta w celu zabawienia prześwietney Publiczności Baletem — Dzień pierwszy reprezentacyi ogłoszony będzie afiszem.

---

1 Niżey podpisany Dentysta approbowany, ma honor uwiadomić prześwietną Publiczność, iż powrócił z podróży swojey do Wilna, mieszkanie ma na ulicy zamkowey w domie W. Gutta pod Nrem 108.

Dent. aprob. Lazarik.

Wilno dnia 17 maja 1818 roku.

Ogłoszenia po raz drugi.

2 *Na skutek zalecenia Główno Komenderującego 1szą armią, Intendencya teyże armii ogłasza, iż targi na dostawienie potrzebnego dla tey armii i przyłączonych do niey woysk prowiantu, a gdzie indziey owsa, od 1 januar. 1819 do 1 tegoż miesiąca januar. 1820, naznaczają się wcześnie w Skarbowych Izbach tych gubernij, gdzie woyska są rozłożone, w następnych terminach: w Skarbowych Izbach: Jarosławskiey, Włodzimierskiey, Jnflandzkiey, Kurlandzkiey, Woroneskiey, Tambowskiey, Ekaterynosławskiey, a razem i w części Taurychkiey; targi 8bra 2, 4, i 7, przetargi 8bra 8, 9, i 10. W Izbach skarbowych: Tulskiey, Kaluzkiey, Rożańskiey, Orłowskiey, Wileńskiey, Półtawskiey, Kurskiey, Słobodzko-Ukraińskiey i Kijowskiey targi 8bra 7, 9, i 11, przetargi 8bra 15, 16, i 17. Naostatek w Izbach Skarbowych: Mińskiey, Witebskiey, Smoleńskiey, Mohilewskiey i Czernichowskiey tegoż 8bra 15, 18, i 21, przetargi 8bra 23, 24, i 25.*

Na takowe terminy wzywają się życzący dla targów z prawnemi ewikcyami, z uwagi miesięczney dostawki prowiantu na ten raz w części 5całego podradu, a na zabezpieczenie zadatków udzielnie, oprócz ogólnych od szlachty dostarczeń, które pozostają na samey ufności. Wiadomości o ilości potrzebney w każdey Gubernii poszczególnę kondycye, wedle których powinny bydź wykonywane dostawy i udzielne prawidła o dostawach wcześnie będą rozesłane do Izb skarbowych i publicznie w nich odkryte.

Wreszcie dodaje się, że prawidła na odbywanie targów, kondycye na dostawę, pozostają bez ważnych odmian dawnieysze.

(podpisano) *Jenerał Intendent Kankryn.*

---

2 *Trzeci wydział Towarzystwa Dobroczynności podaje do powzechnego uwiadomienia, iż otwiera Instytut Wakcyny pod przewodnictwém JP. Piotra Sólkiewicza. w sali Kliniczney oddzielnie na to przeznaczoney, do którey dzieci przynoszone bydź mogą, co Niedzielę od godziny 3ey do 4ey po południu — Na każde oprócz tego przedmieście dwóch jest mianowanych uczniów, którzy szczepione już dzieci odwiedzać będą, a to w następującym porządku:*

Na Snipiszki. *Włodzimirski Jazon i Lebel Ignacy.*

Na Łukiszki. *Eynarowicz Aloizy i Sledziejewski Jerzy.*

Na Pohulankę. *Balbiani Konstanty i Bukojemski Samuel.*

Za Rudnickę Bramę. *Wyszyński Sylwester i Walawski Augustyn.*

Na Zarzecz. *Kaczkowski Adam i Chodorowicz Marcelli.*

Na Safianiki. *Czerwiński Walenty i Porcyanko Tomasz.*

Pod zielony most. *Strzałkowski Michał i Swiderski Marcin.*

Za Tatarską bramę. *Onackiewicz Józef i Sokołowski Józef.*

Na Popławy. *Arcimowicz Hilary i Jabs Stanisław.*

Na Antokol. *Kuczewski Izydor i Mackiewicz Karol.*

---

2 *Nowe kompozycye na Citarę JPana Jędrzeja Sychny i rozmaite arye francuzkie śpiewane na ostatnich reprezentacyach przez JPP. Brice z akkompaniamentem fortepiana z oper, le nouveau Seigneur de Village, Maison à vendre, Calife de Bagdad, ma Tante Aurore i wiele innych, są do sprzedania w składzie nót muzycznych* Jozefa Kopscha, gdzie się znaydują rożne inne towary.

---

2. *Dostrzegając ja niżey podpisany umieszczone po raz drugi w gazecie Kuryera Litgo przeciw sobie Imieniem Wiktorego Misiewicza oświadczenie, lubo zapowodowany jestem do odpowiedzi mu w podobnychże wyrazach; jednak mając daleko inne niżeli on wychowanie, a ztąd nie będąc zdolny do kłótni z kimkolwiek i uszczypliwie nikomu przymawiać, tém bardziey pisać nie nawykły, pilnując się przy tém tey moralney maxymy, aby wet za wet zło za złe nie oddawać: żadnych jego (tak jak on fałszywie) nie wymieniam błędów, znayduję tylko potrzebę okazania i upewnienia każdego, że to wszystko, co tenże Misewicz w owém oświadczeniu o swey staranności, trudach i kosztach w ogolnym interessie przezeń niby poniesionych, tudzież o wydaney jakoby mnie „pospołu" z dalszémi zeszłey Iaskółłdowey konsukcessorami plenipotencyi, o kondykcie i o awantażu dotkliwie napisał, jest istotną bayką i nie sprawiedliwością pochodzącą z racyi zapomnienia jego na własno-ręczne jedoż pisma w ręku mojém znadujące się, a tę niesprawiedliwość wyświecające, jest oraz skutkiem wygórowaney niechęci i powziętey ku mnie przezeń zawiści, z tey jedynie przyczyny, że mu się wedle jego niedorównanego życzenia wieś Sielec (która dopióro do mnie należy) w darze od WWch Studzińskich nie dostała. Ponieważ zaś rzeczony Misiewicz nie z interessu lecz w zamiarze wyobrażenia mię podobnym sobie rozmaite przez nienawiść obrażające móy honor wymyśla koncepta i plany, a uzuchwalony, gdy się mu te nie udadzą, że do naywyższego stopnia w innym rodzaju (jak wiadomości moiey dochodzi) posunie swą niesłuszną zemstę, wyraźnie zapowiada; zatém ja powoławszy sam jego do dowodzenia mi poczynionych zarzutów i obelg, iż zarazem o kary na nim tak za one jako i za zuchwałe jego przegrózki w czasie i mieyscu właściwém domagać się będę, oświadczam; a nim to nastąpi, że skutecznych na obronę swoję użyję środków, dać mu o tém wiedzieć przez ninieysze pismo postanowiłem.*

Kazimierz Tomaszewski Sędzia Gr. Pttu Miń.

---

2. *W skutek kommunikacyi S. Petersburskiego Gubernskiego Rządu, Rząd tuteyszy publiczność zawiadamia, że wzięty w stołeczném mieście S. Petersburgu za włóczęgę, człek Fiedor Jehorów pokazujący siebie rodem Wileńskiey Gubernii z miasteczka Czamszyc JO. Xięcia Radziwiłły, dla oddania w wojenną służbę został odesłany przez ony S. Petersbugski Rząd do tameczney rekrutskiey Izby. Maja 7go dnia 1818 roku.*

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz. Kazimierz Nowicki Sekretarz. Jan Stępoczecki Koll. Regestrator i Powytczyk.

---

2. *Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się na przeznaczone dawniey po dwakroć terminy, życzących dla nabycia majątku Paręcznikow za byłym od 1811 do 1815 roku dzierżawcą w miastach Mińskiey Gubernii trunkowego odkupu Józefie Houwaldzie na zaspokojenie zaległey dzierżawnéy summy, jako to: Grafa Tyzenhauza Widait ze wsiami, w których liczy 547 dusz w Wilkomierskim, Komandora Jana Marcińkiewicza Żaby Tundziszki i Kisieliszki z 150 duszami, i Sztatskiego Sowietnika Ignacego Balińskiego Punżany z 101 duszami, zostających w Wileńskim powiatach, pomieniony gubernialny Rząd naznaczył jeszcze po trzeci raz terminy: pierwszy dnia 23. drugi 28, a trzeci ostateczny dnia 31 miesiąca augusta teraźnieyszego roku; a zatém życzący nabydź takowe majątki zechcą przybywać na te terminy, dla licytacyi do tegoż gubernialnego Rządu. Maja 10 dnia 1818 roku.*

Sowietnik Ławrynowicz. Sekretarz Kazimierz Nowicki.

---

2. *Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się życzących na przeznaczone dawniey po dwakroć terminy, dla nabycia dwóch murowanych domów Kupca Alexandra Sluckiego znaydujących się w Wilnie, jednego na przedmieściu Zarzeczu ocenionego ze wszelkiemi w nim ruchomościami rub. 76,893 kop. 95, a drugiego za Ostrą bramą rub. 35,167 kop. 20,*

naznaczonych do wyprzedania z publicznego targu dla zaspokojenia odkupney summy, zaległey na Słuckim i towarzyszach jego, za dzierżawę trunkowych poborów w S. Petersburskiey Gubernii: w miastach; Gdowy, Łuha, i nowey Ladodze; i w Gubernii Pskowskiey w miastach: Porchowie, również za należność Wileńskiey Izbie powszechney opieki, pomieniony gubernialny Rząd naznaczył jeszcze po trzeci raz terminy, pierwszy dnia 20, drugi 23, a trzeci i ostateczny dnia 28 miesiąca augusta roku teraźnieyszego; a zatym życzący nabydź pomienione domy, zechcą przybywać na te terminy dla targów do tegoż gubernialnego Rządu. Maja 10 dnia 1818 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekret. Kazimierz Nowicki.

---

2. *Niżey podpisany zawiadamiam całą powszechność, iż ja jako brat rodzony po śmierci zeszłego Andrzeja Dankowskiego będąc naturalnym sukcessorem wszelkiego po nim pozostałego majątku, tak ruchomego jako też i nieruchmego a mianowicie majątku Kwasowki w Powiecie gordzieńskim gubernii grodzieńskiey położonego, oraz ruchomości i kapitałów, gdy znayduję że W. Anna Dankowska żona zeszłego Andrzeja Dańkowskiego, zabrała cały majątek, tak ruchomy, w kapitale gotowym, obligach, ruchomości i funduszu ziemnym arbitralnie pod swoje władanie, a jak słyszeć się daje czynić zamierza z wielu debitorami zeszłego Dańkowskiego o jego własne należności układy, mimo woli i wiedzy naturalnego sukcessora, dla tego w celu ostrzenia wszystkich debitorow, na ktorych są obligi i dekreta po różnych mieyscach otrzymane, zawiadamiam że W. Anna Dańkowska i nikt inny nie są władnemi rozporządząć żadnym funduszem zeszłego Andrzeja Dańkowskiego. Bo także W. Anna Dańkowska, ani nikt inny w nayinnieyszey części do majątku po zeszłym Andrzeju Dańkowskim pozostałego nienależą, jakowe obiawianie przy podaniu podpisuję. Roku 1818 miesiąca maja 4 dnia.*

Sztabs. Kapitan Piotr Dańkowski.

---

2. *Po zeyściu Oyca mojego Pułkownika Woysk Rossyyskich, i Kawalera Ludwika von Hessen niżey podpisana, przybywszy z miasta Charkowa w Gubernią grodzieńską, do uzyskania z Rządu Guberńskiego Litewsko-Grodzień. po mym Oycu pozostałych papierów i wexlow, oraz odebrania za niemi na rzecz moją od różnych osob należnych pieniędzy, wydałam pod dniem 26 octobra 1817 roku sporządzoną i dnia 27 tegoż mca i roku przed aktami Ziemskiemi Pttu Wołkowyskiego przyznaną W. Pułkownikowi woysk Rossyiskich i Kawalerowi Piotrowi Wieleninowi Plenipotencyą. — Którą gdy zaniesionym w aktach Ziemskich Pttu grodzień. na dniu 2 mca maja teraznieyszego roku przezemnie manifestem, dla przyczyn w tymże manifeście wyrażonych w skutkach swych umorzyłam i skassowałam, przeto dopiero odwołując się do tegoż zaniesionego przezemnie manifestu, zawiadamiam interesowane osoby, a mianowicie debitorow zeszłego Oyca mojego, że W. Pułkownik Piotr Wielenin, więcey mym Plenipotentem nie jest, powodem czego, gdyby z nim nikt w interessach mnie tyczących się odtąd w żaden układ niewchodził, ostrzegam, a razem upraszam tychże debitorow zeszłego Oyca mojego, ażeby w chęci jakowey komunikacyi w interesach, referowali się do Grodna do W. Franciszka Klimowicza b. Sędz. Ziemsk Pttu grodzień. którego dopiero mym Plenipotentem ustanowiłem. Grodno roku 1818 mca maja 7 dnia.*

Amelia z Hessenów Barcicka.

---

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samo Władnącego, Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Janowi i potomstwu. Teressie z Tomaszewiczow, z dokładem potomstwa i opiekunow Turom Prezyden. Grodz. Brasław. Bogusławowi Turowi Sędz. Grań. Brasław. Apolonii Thomaszewiczównie Podstolań. Czernich. z dokładem opieki, Józeffowi Czarnockiemu Sędz. Grodz. Brasław. Sukcessorom zeszłego Pisarza Thomaszewicza i opiekunom Tomaszowi Broniewskiemu Woyskiemu. Janowi Duntenowi Sędz. Jerzemu Francuzowiczowi Sędz. Ziem. Wiłł. Onufremu i Bogumile Jastrzębskim, Piotrowi i Elżbiecie Skwarczyńskim Sukcessorom Makowskich Michałowi Sędz. Ziem. Brasław. Tadeuszowi, Stanisławowi Miecznikowiczom, Ignacemu Komor. Salamonowiczom Franciszce Szostakowskiey Piotrowi, Ignacemu Chrszczonowiczom, Justynowi Kiełpszowi Sędz. Gran. Wiłł. Antoniemu i Brygidzie Nowickim, Teresie matce, Józeffowi synowi Kiełpszom, Opszteytowi, Zahorskiey, Bohdanowiczowey, Sukcessorom Chryzostoma Nowomieyskiego Sędz. Wiłł. Romual. Podbipięcie Marszał. Dziśmeń. Stanisławie Mirskiey Pisar. Litt. Sukcessorom Józefa Thomaszewicza, Rotm. Borysow. Rozalii z Jakutowiczów, 1mo Thomaszewiczowey a teraz Mirskiey Star. Szyszle, Leonowi Czerwińskiemu lub jego Sukcessorom, Jerzemu Salamonowiczowi i Wincentemu, Xiędzu Antoniemu Kruszewskiemu Kan. Wileń. Dyonizemu Mollowi Sędziem. Inflań. Wołłodkowi, Mackiewiczowi, Sorokowey, mieczney, Antoni Pietkiowiczom Regen. Dobożyńskiemu Porucznik. Kulikowskiey Exaktor. Grodz. Krahelskiemu Rotm. Ignacemu Turowi Stoln. Andrzejowi Butlerowi Sędz. Grodz. Wiłł. Sukcessorom zeszłego Hertyka Chorązego, Sukcessorów Jana Ryka Kuchm. Leonarda Borodzicza, Papenguta Doktora, Karola Rahozy, Horodeńskiego, Drozdowskieego, Adama Turczynowicza Sędz. Gran. Józefa Jamonta, Antoniego Kaczyńskiego, Sukcessorow W. Onufrego Białozora, Sukcessorow Józefa Szambel. Piechowskiego. Janowi Majewskiemu Rott. Pietrowskim Chorą, Sukcessorom Ambrożego, Jakuba Podbereskiego. Sukcessorom Pisarza Litgo Morykoniego, Stanisławowi Zaborskiemu Regen. Wiłł. Michałowi Pruszyńskiemu Adwok. Wiłłgo Ignacemu Kosowshiemu byłł. Exaktor. Telszew. Justynowi Zakrzewsbiemu Komor. Honoracie Kołyszkowey Rottm. Sukcessorom Michała Skwarczyńskich. Czesn. Oszmiań. Justyna Chrszczonowicza Sędz. Gran. Brasław. Wincentemu Zabłockiemu Regen. Antoniemu Kołyszce Sędz. Gran. Sukcessorom Xiędza Macieja Jagiełły, Wilczyńskiemu, Góreckiemu Antoniemu Eymontowi Sędz. Staszewiczowi, Montwiłe Adwokat. Wiłkomir. Chomskiemu, Syrwidowi, Bielewiczowi, Andrzejowi Zabielskiemu Sędz. Gran. Rasztemberkowey Szambelan. Sukcessorom Szambela. Jana Tura, Franciszkowi Turowi Podstol. Franciszkowi Makowskiemu, Michałowi Weysenhoffowi Marszał. Starozakon. Abramowi Kaptonowskiemu, Starozakon. Hercykowi Gierszonowi Iserewiczowi obywatelowi Wileń. Starozakon. Samsonowi obywat. Wileń. zawiniającym do massy, i kredytorom, do wydania zaś zbiegłych poddanych Xiędz. Stamewiczowi Probosz. Dusiackiemu o Mateusza Juszkiena, Stanisławowi Dąbrowskiemu Komor. o Kowarskich, Zyberkowey Gener- a teraz Platerowey, o Walterow, Hertykom o Rudrewiczów, Aleksandrowi Lizandrowi Marszał. Oraz dalszym wszystkim ddbitorom i prerensorom do massy funduszu po zeszłym Zygmuncie i Brygidzie Thomaszewiczach Pow. Czern. wpływ mającym. Pozew edyktalny przed Sąd Podkomor. exdywizorski w dobrach Położdynu w Powiecie Wiłkomir. odbywać się mający, z powodztwa urodz. Józefa i Kazimiery z Thomaszewiczów Radzikowskich Kapitan. woysk pols. i Bogusławy z Thomaszewiczów Kosowskiey Assesorowey, w Refferencyi do remissy Sądu Głównego Litt. Willeń. Departam. 2go roku 1815 mca apryla 22 dnia na Sąd Podkomor. exdywizor. zapadły i do dekretu Sądu Podkomor. exdywizorskiego w roku 1816 junii 30 w dobrach Piełożdyniu ferowanego; komportacyą i adcytacyą nakazującego: mimo jakiego wyroku obżałłni Turowie dopełniając kontrawencyą komportacyą do kancel. Ziem. Wiłł. nie zaskntecznili: a w teraźnieyszey possesyi Owil ludziom wielkie poczynili dezolacye, w celu zatym zyskania kar za wykroczenie przed pierwszo ziazdowym dekretem, jako też i po ogłoszeniu zasłużonych wszystkich pozywając obżałł. do oczewistey rozprawy. Proszę 1. wszystkich także którzy nie usprawiedliwili się zpełnioney komportacyi pokarania penami kontrawencyinemi, o naznaczenie nowey do kancelaryi swojey z persystencyą prawem Statutowym przeznaczoney, 2. prośb pierwszémi żałobami obiętych zaskutecznienia; a nowo przyniesionych skarg rozebrania we wszystkim dopełnić prawney satysfakcyi.

Roku 1818 apryla 29 dnia. Woźny świadczę, iż kopija tego edyktalnego pozwu wszystkim stronom na niey umieszczonym stosownie do postanowienia Sądu Podkomor. exdywizorskiego przed tenże Sąd w dobrach Położdyniu w Powiecie Wiłkom. leżących podałem.

Jakób Porchowski Woźny PttuWiłłgo.

Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca apryla trzydziestego dnia przed aktami Ziemskiemi Powiatu Wiłkomierskiego stanąwszy obecnie Woźny w górze na podpisie wyrażony relacyą podanego pozwu przy okładzie herbowego papieru urzędowie zeznał.

Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Pttu Wiłkom. Regent.

---

2. *Niżey podpisany mam honor prześwietną publiczność zawiadomić, iż w Powiecie Brasławskim Gubernii Litewsko-Wileńskiey o trzy wiorsty od miasta Pow. Widz przy majątku Widzach Łowczyńskich do JW. Michała Wawrzeckiego Marszałka Brasł. wody mineralne siarczyste należące, od lat kilkunastu publiczności ze skutków swoich znajome, gdy w teraźnieyszym roku zapowiększzeniem i urządzeniem na nowo przez dziedzica Łazienek, oraz z zabudowaniem nowego domu dla lokacyi przybyłych do wod gości wziąłem przy tychże wodach traktyjer, w którym starać się będę każdemu z przybyłych tak w jedzeniu, jako też trun-*

Hach za pomierną cenę wszelką z moyey strony podług każdego życzenia i woli dopełnić usługę, o czem przez ninieyszą awizacyą w Kuryerze Litewskim łaskawą publiczność mam honor zawiadomić 1818 maja 7 dnia.

Traktyjernik Bazyli Jackowski.

---

2. *Sąd Exdywizorski dekretem Sądu Głównego Litgo 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiey do majątku Huty dziedzictwa JW. Felicyana Ordy Sędziego Trybunalnego w Powiecie Kobryńskim położonego, naznaczony, po odbyciu pierwszego ziazdu w roku 1817 dnia 15 januaryi zaszłym dekretem akcessoryinym między innemi urządzeniami, awizować kredytorow i pretensorow W. Ordy o ustanowieniu w majętności Hucie Exdywizorskiey juryzdykcyi postanowił, i takową podpisaną kompletem awizacyą Regentowi koła swojego podać do gazety Kuryera Litewskiego polecił, co zostało dopełnionym, i publiczność w gazecie Kuryera Litewskiego na początku roku 1817 takowe ogłoszenie trzykrotnie wydrukowane, czytało. Na ziezdzie powtórnym tegoż 1817 roku 29 marca w celu opatrzenia śrzokow uspokojenia długu Bankowego o majątek Hutę zapreczeniem obniesiony opartego, zebrany Sąd Exdywiz wywiązując się głównemu temu wezwania swego przedmiotowi, ostateczny termin przybycia swego do Huty dla dokonania już bez przerywnego taxy i exdywizyi majątków JW. Ordy pryncypalnego dzieła dzień trzeci maja w roku idącym 1818 zapowiedział. — Ziazd jakowy uprzedzając pobudką nadesłanych od administracyi dobr tego konkursu zapewnień iż dług Bankowi zaiemnemu należny całkowicie został opłacony, i zakwitowany, powtórną awizacyą o nieomylnym na dzień trzeci maja zebraniu się swoim do Huty Regentowi Sądowemu Adamowi Wolskiemu do gazet podać zalecił, i że Regent takowe polecenie pod dniem 19 kwietnia roku idącego z poczty Nowogródzkiey uskutecznił, ma zawiadomienie. Dopioro w dniu tylekroć wspomnionym trzecim maja kompletem przez remissę zamierzonym przybyły do Huty Sąd Exdywizorski po ufundowaniu ostatecznego już juryzdykcyi swojey ziazdu tem pewnieyszego w swoim postępowaniu, iż oprócz uspokojenia banku Sąd Główny Litt. przez świeży Ukaz kontynuować dzieło exdywizyine zalecił, przystąpiwszy do odbywania oczewistego czynnościow sobie poruczonych, żadnym już zwłokom i odkładom podlegać niemogących, po trzeci i ostatni raz o tem terminie i mieyscu ustaloney już Exdywizyi w majątku Hucie, przez ninieyszą awizacyą ku trzykrotnemu drukiem ogłoszeniu do Kuryera Litgo podającą się zawiadumia positive wszystkich JW. Felicyana Ordy kredytorów i pretensorow, zapowiadając zarazem: iż na twierdzy wyraźney reguły dekretu remissyinego dopominki osob nieprzychodzących w tem Normalnym terminie do exdywizyi wiecznemu ulegną upadkowi. — Dat w Hucie roku 1818 maja 4 d.*

Stan. Kołłupayło Prezydujacy Exdywizor. Antoni Mazewski Prez. Ziem. Pttu Gr. Exdywizor. Kasper Roszczyc Exdywizor.

Ogłoszeuia po raz drugi i trzeci.

3. *Niżey na podpisie wyrażony za prawem wieczystym od JP. Anny Budrewiczowey nabywszy w mieście Wilnie Dworek pod Nrem 1,282, za Ostro bramą leżący za wiadamiam przez ninieysze, iż jeżeli kto ma jaką pretensyą do rzeczoney Budrewiczowey ażeby z dowodami do mnie aktora i nabywcy w przeciągu trzech miesięcy od daty tego uwiadomienia jawił się, jako też aby na tenże dom i na jey obligi nikt nieważył się dawać i pożyczać żadnych summ ponieważ pnzyjętemi bydź nie mogo ato od daty nabycia tegoż domu. D. 7 maja 1818 roku w Wilnie. Szymon Wirżański.*

---

3 *Niżey podpisany znalazłszy w dadatku Kuryera Litt. za N. 36 awizacyą W. Adwokata Nowickiego, czując się w obowiązku ostrzedz Publiczność aby ta do ogłoszenia W. Nowickiego wiary nieprzychylała: oto w roku 1815 z miesiąca junii niżey podpisany wydał oblig na 867 rubli s. chociaż takowey summy nie miał zaliczoney wespół z assekuracyą wymożoną, że jeśliby w terminie nieoddał, wowczas miał prawo W. Nowicki zająć Kamienicę żałłcego przez extenuacyą, stało się iż niemogłem oddadź summy w całości mnie niekredytowaney, W. Nowicki za wymożoną assekuracyą nietylko że zająwszy moją kamienicę wybrał całą summę, lecz jeszcze mnie z różnych względow jest zawiniającym i zdezelował kamienicę o co wszystko przez oświadczenie w aktach Grodzkich Wileńskich tegoż W. Nowickiego zaskarżyłem i rozpocząłem process; lecz W. Nowicki chcąc przykrość dla mnie zrobić i ogłosić mnie za niewartego kredytu postanowił swe nierealne pretensye przez gazety ogłosić, do których znoszenia nie jestem obowiązany. Lecz W. Nowicki; który mi do 1,000 rubli zawinia, i nadużywając sobie wydaney plenipotencyi na moją krzywdę działał. Żeby zatém awizacya W. Nowickiego na żadną niezasługiwała uwagę u Publiczności i aby nikt z W. Nowickim w żadne układy tyczące się mego majątku nie wchodził, ani też obligu wspomnionego assekuracyi nie nabywał przez ninieyszą awizacyą Publiczność mam honor uwiadomić.*

Aron Cwiling.

---

3 *Dworek z mieszkaniem, staynią, wozownią, kamchlerzem i fruktowym ogrodem na Rosach, za kościołspiś. Józefa Nikodema, od ogrodu Gorskich na zaułku, wychodząc za ostrą bramę w lewą. Po zeszłym ś. p. Korneliuszu Pocołajewskim Pisarzu Konsystorskim Sekretarzu Dyecezalnego Biskupa Wileńskiego Emeritus Proffessorze, spadły sukcessyą nieletnim Józefowi Kornelemu, Onufremu, Oktawianowi, Antoniemu, i Mikołajowi Makarskim. Pod opieką JOXięcia Siefana Giedroycia Marsz. Wileń. z dalszemi będących. Ktoby życzył sobie onego nabydź, dowie się o cenie tego dworku u znayduiącego się w domie W. Sędziego Towiańskiego na rudnickiey ulicy pod wszystkiemi SS. u W. Józefa Makarskiego. A o ukończenie i zapewnienie o wszystko przybędzie w dniu 12 maja upełnomocniony, i wspolny opiekun do Wilna.*

---

3. *Roku 1818 miesiąca kwietnia 2 dnia, Sąd taxatorsko-exdywizorski, za drzewodnictwem remissy Sądu Ziemskiego Pawiatu Szawelskiego, daty 7 dnia miesiąca lutego będącego roku zaszłey, taxę i exdywizyą dóbr Ruwel, z dalszem nazwaniem attynencyów w Powiecie Szawelskim położnych, na satysfakcyą wierzycieli, WJP. Kazimierza Korewy Stolnika Wołkowyskiego przeznaczającey na mieyscu właściwém zebrany, przez dzień nastepny 3 tegoż miesiąca, wstępne wyroki załatwił; komportacyą stronom na dzień 2 maja, do kancelaryi Ziemskiey Szawelskiey nakazał, pomiar folwarku Ruwel i całkowitey ziemi zalecił, oraz ziazd na rozbior sprawy oczewiście, na dzień 20 września tegoż roku zadeterminował — w zakreślonym przeto terminie, ażeby wszyscy do massy kredytorowie i pretensorowie z dowodami do exdywizyi jawili się, pod amissyą — przez trzykrotną w Kuryerze Litewskim umieszczającą się awizacyą, zawiadomiają się.*

Ildefons Demontowicz Ziemski i Grodzki powiatu Szawelskiego, oraz Exdywizorski Regent.

---

3. *Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z niżey podpisanych osob złożony za dekretem remissyinym Ziemskim Oszmiań. na rozdział kredytorow majątku Zarovścia do JJPP. Wincentego i Karoliny Wiercinskich dziedzicznie przynależącego w Powiecie Oszmiań. położonego, po odbyciu już poprzedniczo w roku ominionym 1817 na akcessoryine wyrokowanie zjedzie, i po zaszłey już wtém wstępney decyzyi, ostatecznie dopioro w dniu 1. maja idącego 1818 roku w celu oczewistego sprawy rozsądzenia do miasta Powiatogo Oszmiany, jako mieysce na juryzdykcyą Sądu Exdywizor. oznoczone ziechawszy, zaymuje się przyimowaniem kategoryow kredytorskich, samą zaś pryncypalną sprawę postanowił wziąść w namowę na dniu 15 maja terazniey. roku. Zeby więc dalsi WW. Wiercinskich kredytor. i pretensorowie, od których jeszcze stanności niebyło nieskładając się niewiadomością z dowodami swoje pretensye usprawiedliwiającymi do Sądu Exdywizor. nayrychley stawali sub amissione zastrzega się, i w tym celu Sąd Exdywizor. ninieyszą awizacyą w gazetach Kuryera Litgo umieszcza. Datt 1818 roku maja 3 dnia.*

Raymund Chodźko Sędzia Ziem. Oszm. Prezyd. Jan Szczepanowicz Pisarz Ziem. Oszm. Exdyw. Porfiry Ważyński Sędzia Grodzki Oszm. Exdywizor. Piotr Stankiewicz Adwokat Sub. Oszm. Reg. Exd.

---

3. *Po zmarłym ś. p. Thadeuszu Grodeckim Adwokacie Sądu Głównego Gubernii Grodzieńskiey, pozostały niektórych osób papiery jeszcze dotąd nieodebrane, które po niżey są wyspecyfikowane, przeto niżey podpisany brat zmarłego Thadeusza Antoni Grodecki Adwokat Sądu Głł. Grodzień. mający mieszkanie w mieście Grodnie w do-*

mu W. Zadarnowskiego, ma honor wezwać, ażeby interessowani dla odebrania papierów sami osobiście, raczyli do miasta Grodna przybydź, lub swych plenipotentów (powierzając do zwrótu rewersa zmarłego Thadeusza Grodeckiego) przysłać.

W. Jana Eysymonta, z W. Woyską Eysmątową i dalszemi. WW. Romanowiczów z Baranowską i dalszemi. Bochuszewiczów z Leybą. W. Postolskiego z Woyciechowiczową. Star. Nochima Jckowicza z Szukiewiczami i dalszemi, Wolfowicza z Pancewiczem, Hlebowicza z Sarosiekami, Jana Eysymonta z Paweckim, JW. Lachnickiego z Dziekońskim, Bochuszewicza, Adamowskiego z Wólnerem, Fascykuł papierów Xiędza Sadkowskiego z różnemi, Jana Eysymonta z Sukcessorami Eysmonta Woyskiego, papiery Buchowieckiego z różnemi, Hanzelmana i Mrozowskiego, WW. Politalskiego, Kłanickiego i dalszemi, Adamowicza z Rymaszewskim, JJXX. Dominikanow Grodzieńskich, z W. Marcinem Powolańskim, JP. Skibińskiego z WW. Parczewskiemi, Pozew W. Alexandra Bohuszewicza z Zydami, JO. Xcia Swiatopelki z JO. XX. Radziwiłłami, W. Xiędza Misztowta z kahałem Grodzieńskim, Staroz. Josiela Szymnera z Szlomą Josielowiczem i dalszemi, JP. Sosenki z Hrabim Pociejem, W. Kościney z Kościami i dalszemi, Swieckiswicza i Żomoytela z Jakowickim, JP. Korzeniewskiego z W. Ryłłą, Zydów Słonimskich z W. Radowickim, JP. Sapieżki z Staroz. Icko Abramowiczem, WW. Romerow z Woysiatem, W. Bohuszewiczowey z Bułharynem. W. Woyciecha Narbuta z Narbutami, W. JX. Rudzkiego Kanonika, z dalszemi z Samorokami, JP. Rouby z Karłowiczem, WW. Karłowiczów, z JWW. Dziekońskiemi, W Mateusza Raudonowicza z Kamińskim, Staroz. Jankiela Owsiejowicza Pipki z Julianną Solecką, W. Mikołaia Narbuta z Narbutami, W. Sudnika z W. Krupowiczem, W. Benedykta Skindera z Laskowiczem, JP. Macieia Nacewicza z Nacewiczami, W. Bańkowskiego z Pacewiczem, JP. Jana Popławskiego z Zabłockiemi, W. Kazimierza Narbuta z Rotterem, Star. Bondeta Welwelowicza Miufura z Jakubem Geysztorom, JP. Jana Czeczota z Mioskiemi, W. Franciszki Skinderowey z W. Piotrem Zabą, W. Teodora Daneyki z Daneykami, Star. Michała Weysztteyna z kredytorami kupca Dalkowskiego, JW. Chodkiewicza z Markiewiczami, Kahału Słonim. z W. Konopką, i Zydem, Gierszona Harkauzgo, z Izraelowiczem, Sosenki z Szwańskim. W. Puciłowskiego w Interesie W. Kamieńskiego, JP. Walickiego z Sylwestrowiczem, Jana Szylinga, WW. Alexandra i Bolesława Romera z Karłowiczami, WW. Sylwestrowiczow z JW. Zyłakiem, W. Kozakiewicza z Giedroyciami, Star. Szlomy Notkowicza z WW. Grabskiemi, Reszta papierów Tyszkiewiczow, Potockich i Szabuniewiczow z WW. Zawiszami, po odbyciu sprawy w Sądzie Głównym.

Takowy regestr papierow podpisuię, Antoni Grodecki adwokat Sądu Głównego Grodz, mieszkający w Grodnie w domu W. Zadarnowskiego.

---

3 Zapozew Edyktalny, Sąd Policyi Poprawczey obwodu Bialskiego w Woiewodztwie Podlaskim.

Na mocy tak upoważnienia od Wysokiego Sądu Kryminalnego woiewodzw Lubelskiego i Podlaskiego do 28 lipca r. b. jako też, §. 491. U. K. etc. zapozywa ninieyszym pracowitego Jaska Pacholaka prawdziwie Rozen zwanego, włościanina ze wsi Suchey woli powiatu Radzyńskiego a z aresztu tuteyszego poprawczego zbiegłego, który o dokonaną na sobie starozakonnego Judki Chaymowicza z miasta Włodawy, handlem wołów trudniącym się, zbrodnią rozboiu, z tych powodow prawnie obwinionym został, iż gdy tenże Judko z Pragi zpod Warszawy dnia 20 kwietnia 1816 do Włodawy powracał i w dalszą drogę ku domowi udawał się, wjechawszy w las Suchowolski o ćwierć mili od tey wsi odległey, wybiegłszy Jasko Pacholak z tegoż lasu z siekierą, uczepił się budki, którą ten żyd iechał pod pretextem ażeby go podwiozł, a uiechawszy tak ze ćwierć mili drogi, wciągnąwszy tegoż żyda z budą w bok lasu z gościnca, tam go na ziemię powaliwszy i odebrawszy od niego 290 czer. w złocie groził mu zabiciem, i możeby zapewno to uczynił, gdyby zdarzeniem pewny Franciszek Kannulicki z Wokinia idący tym lasem na usłyszany krzyk na pomoc był nieprzyszedł, oraz poleca temuż Jaskowi Pacholakowi, aby dla dania odpowiedzi na takowe obwinienie w przeciągu dni 60 przed Sądem tuteyszym poprawczym Bialskim osobiście stawił się. Biała dnia 19 sierpnia 1817.

J. Roslecki Podsęd kr. Szczytyński Pisarz Sądowy.

---

3 Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca kwietnia czwartego dnia. Po odwołaniu sessyi sądowey przed aktami Ziemsk. Pttu Kowieńskiego stawając obecnie niżey podpisany. Oświadczenie w imieniu własnym czynił o to: w roku 1814 julii 13 dnia. Starozakonny Mowsza Dawidowicz Jabłoński, Obywatel Strzednicki w potrzebie dostania pieniędzy na zaspokojenie długu Starozakonnemu Josielowi Jckowiczowi Mejerowiczowi z zawinionego znaydując się silnemi Prożbami wypłat z summy jaką ma u zeszłego. ś. p. Janusza Hrabi Tyszkiewicza Generała i dalszego jaki mógł mieć osobistego funduszu do zastąpienia siebie wydanemu wexlu na rubli assygn. 12,000 żałtego Dellatora Josiela Jckowicza Fimberga Obywatela Strzednickiego zaręczając skłonil. A tym porządkiem Dellator Fimberg starozakonnemu Josielowi Mejerowiczowi w zastępstwie Mowszy, a tenże Mowsza żałującemu Dellatorowi na rzeczoną summę rubli assygn. 12,000 w dacie powyższey wydali wexle. Lecz gdy takowey summy obżłtny Mowsza Dawidowicz żałtmu Josielowi dla zapłacenia starozakonnemu Josielowi Mejerowiczowi po datę ninieyszą nie uiscił — Zas summę jaką na zeszłym ś. p. Tyszkiewiczu mieć może Dekretem Rekognoskowaną i na ziemi ulokowaną jedynie pod odpowiedź należności żałtgo Dellatora poddaną gdy przefrymarczyć zamierza, przeto w celu zapobieżenia takowego frymarku, aby summę na ziemi lokowaną z wyroku Sądu Exdywizorskiego w majątku Strzedniku agitującego się otrzymywać mogącą pod imieniem Mowszy Dawidowicza Obywatela Strzednickiego poszukiwaną, jako już uprzednio Dellatorowi pod Hipotekę na odpowiedź rubli assygn. 12,000 poddaną nikt układów i umow stanowić nie ważył się, ninieysze czynię wespół z ostrzeżeniem oświadczenie i one do gazety Kuryera Litt. podać dla zaawizowania trzykrotnego wszystkich tentujących od Mowszy Dawidowicza nabycia postanawiając podpisem własney ręki utwierdza — W Protokule podpis aktora taki. Josiel Jckowicz Fimberg. Któren Excerpt w roku tymże samym miesiąca maja 1 dnia. Pod urzędową Ziemską Pttu Kowieńskiego pieczęcią jest wydan.

Correctum et cum actis concordatum Kazimierz Tubielewicz Regent Ziemsk. Kowieński.

---

3. Excerpt oświadczenia z Protokułu Sądowego Ziem. Pttu Wileń. w dacie niżey wyrażające się zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu na żądanie strony jest wydan.

Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca maja siódmego dnia.

Na Sądach Ziemskich Pttu Wileń. stawając osobiście WJPan Michał Pilecki Adwokat Subs. Wileń. oświadczenie poniższe wpisać do Protokułu podał, którego wyrazy następne. Oświadczenie JMość Xiędza Antoniego Mikułowskiego Prokuratora Causar. Wszystkich Klasztorów Zakonu Franciszkańskiego interessa procederowe w Gubernii Litewsko-Wileńskiey w różnych subseliach mających, że Plenipotencye, jeśli były od których konwentów WJPanu Ignacemu Rola Gawrońskiemu Komornikowi Trockiemu Adwokat. Subsell. Wileń. wydane, cofają się; i nadal jeśliby który Klasztor temu WJmości bez wiedzy Prowincyała i mnie Prokuratora wydawał za nieważne i nic niestanowiące poczytane będą, a jeśliby który Klasztor miał jakie procedera w subselliach po Gubernii Wileń. ma się zgłaszać do mnie lub odemnie prawnie umocowanego Plenipotenta WPana Bogusława Białobłockiego Adwokata Sądu Główn. drugiego Depar. Oczem, ażeby wszystkie Klasztory i Obywatele łącznie z Franciszkanami procedera wiodące wiedzieli, przez gazetę to Sądowe oświadczenie ogłasza się, u tego oświadczenia podpis w Protokule następny. X. Antoni Mikułowski Prokurator Causar Franciszkan.

Zgodność z Pwotokułem poświadczam Dominik Romanowicz Ziem. Pttu Wileń. Regent.